

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6T/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011794
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:3118011794.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Michalom Fialom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 10. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Michalom Fialom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 10. januára 2024 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1. A. B., narodenú XX. XX. XXXX v Skalici, trvalé bytom C. D. XXXX/X, A.,
X. E. B., F.. XX. XXXX v G., trvalé bytom C. D. XXX/X, A.,
sú vinní, že

A. B. ako konateľka spoločnosti B. H., so sídlom C. XXX/X, H., IČO: XX XXX XXX, po predchádzajúcej dohode s E. B., konajúcim za spoločnosť B. H. na základe generálneho splnomocnenia, vybrali z bankového účtu spoločnosti B. H. E. .I. č. ú. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v období od augusta 2015 do novembra 2015 finančné prostriedky v celkovej sume 42.900,-€, napriek tomu, že spoločnosť B. H. mala v tej dobe záväzkov na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2015 voči podnikateľskému subjektu B. J. - F.- H. v sume 49.428,-€, ktorý bol splatný dňa 31. 12. 2015 a následne dňa 19. 12. 2015 previedli spoločnosť B. H. bez ďalšieho majetku použiteľného na uspokojenie svojho veriteľa na E. C., ktorý sa stal jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti, čím tak spôsobili poškodenému podnikateľskému subjektu B. J. - F. - H., so sídlom K. XXX, B., IČO: XXX XXX XX škodu vo výške 42.900,- €,

teda

spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k zmareniu uspokojenia veriteľa inej osoby tým, že odstránili časť majetku dlžníka a týmto činom spôsobili značnú škodu čím spáchali

prečin poškodzovania veriteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 239 odsek 2 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona, spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Za to sa

Odsudzujú

Obžalovaná 1. A. B.

Podľa § 239 odsek 4 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon tohto trestu podmienčne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Obžalovaný 2. E. B.

Podľa § 239 odsek 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden rok).

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona sa výkon tohto trestu podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd odkazuje poškodeného B. J. - F. - H. so sídlom K. XXX, B., IČO: XXX XXX XX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaná A. B. na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, že je nevinná. Následne využila svoje právo nevypovedať.

Obžalovaný E. B. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, že je nevinný. Vo svojej následnej výpovedi uviedol, že podľa neho to začalo veľkým nedorozumením a skončilo to tým čím to skončilo.

Na otázky prokurátora uviedol, že vo firme B. pracoval na základe plnej moci ako inkasný pracovník, uzatváral zmluvy. Firma sa výlučne zaoberala vymáhaním pohľadávok. Bol v nej činný od začiatku, nevie či teraz funguje, asi je tam nejaký konkurz. Firma mala majetok výlučne v pohľadávkach. Vymáhali pohľadávky buď na základe plnej moci, alebo pohľadávky spoločnosť kupovala a následne vymáhala. Väčšinou všetko robil on, iných zamestnancov nemali. Manželka bola konateľkou a spoločníčkou spoločnosti. Účtovníctvo im viedol pán L.. Výdavky mala spoločnosť ako iné firmy, zaplatiť sociálku, mzdy, kanceláriu, nakupovali materiál, tlačiareň. Fungovali ako normálna firma. Spoločnosť mala kanceláriu v Senici. Čo sa týka zmluvného vzťahu s poškodeným, jednal iba s jedným subjektom, poznal iba jedného J., nevie či to mal rozhodené na dve firmy na päť, nikdy to neskúmal. Zmluva sa robila na jednu jedinú firmu jeho. Nepamätá si presne na ktorú. Predmetom zmluvy boli pohľadávky. Bolo to rozdelené na dva typy pohľadávok. Bol tam balík pohľadávok vo výške 170, 180 tisíc, nevie presne, bolo tam 35, 40 vecí, ktoré väčšinou riešil exekútor z Nového Mesta, J. a potom sa robila jedna zmluva, čo sa robila zvlášť na dlh od M.. Oslovil ho pán K., nevie ako to mali medzi sebou, lebo pán J. mu povedal, že pána K. neoslovil, nepoveril podpisovaním zmluvy, to sedeli u toho právnik, tak mu to prišlo také divné. Jednal iba s K.. Pána J. videl teraz tretíkrát v živote, možno štvrtý. Raz ho videl, keď podpisovali zmluvu, to boli v nejakých skladoch, ulicu nevie, pán K. ho tam zaviezol. Druhýkrát ho videl, keď boli u kolegu v kancelárii. Nikdy predtým ani potom sa s ním nestretol. Pán K. vyjednal zmluvu, poslal mu návrh zmluvy, nejakým spôsobom sa to odsúhlasilo, povedal sa nejaký dátum, pán J. prišiel, podpísal, odišiel. Nikdy s ním o tom nedebatoval, nejednal, celú zmluvu robil s K. aj veškerý ten postup. Odplaty si presne nepamätá. Čísla nevie presne. Boli dve zmluvy, balík pohľadávok a potom bola zmluva zvlášť na tých M.. U M. odplata bola dohodnutá, že je tam istina nejakých 50000 baj oko a plus tam sú úroky nejaké, už si nepamätá či z omeškania, nejaké úroky tam mali byť. Potom v podstate aj pán H. mu volal, že si to zle vysvetlil, že tam žiadne úroky nie sú. Pán H. by mal byť nejaký spolupracovník poškodeného. Raz tam bol, keď si bol prebrať tie zložky a on mu ich dal oproti podpisu, o bol u toho. Ale nikdy spolu nejednali, že by dohadovali niečo konkrétne. Odplata bola dohodnutá vo výške tej istiny s tým, že im zostanú úroky, ktoré tam sú. Jeho právny zástupca mu to vtedy pomáhal vyrátavať, že by tam mali byť, podľa podkladov, čo mu vtedy dával K., alebo H. to tam počítal, dal im skrátku papier, toľkoto sme vymohli, k tomu prirátali istinu a mali tam byť ešte nejaké úroky. Potom mu povedali, že ten papier čo mu poslali to bolo len za nejaké obdobie, nevie ako to tam mali zúčtované. Úroky mali byť vtedy nevie 50, 55 tisíc. Tieto úroky nevymáhali, lebo im neprináležali. Pán M. im vtedy vydokladoval, že s tým, čo sa platilo cez exekútora, že vlastne to má zaplatené. Úroky, ktoré tam mali byť, už tam neboli. A nemôže pýtať od človeka peniaze, ktoré už zaplatil raz. Mali to tam spravené tak, že M. mali niečo platiť J. priamo. Potom keď sa domáhal aj u Králik, nech mu to nejak vysvetlí, tak ani boh nevedel zrátať koľko vlastne dostali, koľko by tam malo ešte byť. Nikto to nevedel zdokladovať, ani mu to asi nechceli z dokladovať. Z akého dôvodu nevie, ale v podstate tam to fungovalo tak, že keď sa pýtal, alebo žiadal od nich, nech mu pošlú konečný výpis nejaký, pravdivý, koľko dostali peňazí a koľko by tam ešte malo byť, tak už sa ničoho nedopátral. Nechceli mu dať tú informáciu koľko peňazí tam je, koľko dostali peňazí, koľko vyinkasovali. Čiže pracoval s tým, že má istinu, ktorú dali do zmluvy, že je tam nejaká istina, ktorá sa vymôže, plus je tam nejaký úrok. Ale oni im nepovedali, že už povyberali niečo. Nevie, či im bola exekútorom vyplatená istina, pretože potom sa ukázalo, že pán J. inkasoval už predtým peniaze. Nevie určite definovať, či to bola istina, ktorú vymáhali. Bol v tom, že vymáhajú istinu a mali tam byť úroky, ale pán H. mu potom vysvetli, že oni už povymáhali všetko čo išlo a oni už vymáhali vlastne nejaký úrok. To mu povedali po

všetkom. Nevedel, že vymohli nejaké peniaze predtým. Zostatok dlhu exekútor vymohol v plnej výške a poslal vymoženú sumu na ich účet. Pán J. mu odmietol, zabudol, nevie čo, vydokladovať peniaze, ktoré oni vymohli. Oni vymáhali dlh 2 milióny niečo plus úrok. Všetky peniaze, ktoré sa vyberali sa používali na chod firmy, či už na nákup pohľadávok, či zaplatiť sociálku, čokoľvek čo bolo treba. Je veľa veriteľov, ktorí majú sami problémy a chcú vyplatiť pohľadávku v hotovosti. Nechce to cez účet, lebo ho má z nejakého dôvodu zablokovaný. Nikdy to neriešil, ani nemusel. Pokiaľ niekto povedal, že predá pohľadávku v hotovosti, tam mu dal peniaze. Štandardne kupovali pohľadávky v hotovosti. Potom sa účtovníkovi dali doklady od toho, nevie ako to on účtoval. Predpokladá, že s manželkou vyberali. Nevie kto mal dispozičné právo k účtu. Karta bola na firme a kto potreboval ju použil. Vybrané peniaze boli použité na chod firmy. Vie, že jednu pohľadávku odkúpil v Trebišove. To súvisí s tými výbermi. Nepamätá si presne koľko zaplatili ani ako sa volá firma. Je to cez štyri roky. S pánom C. pracovali kedysi v jednej firme na vymáhanie. Už keď prebehli všetky tieto veci a zistili, že budú mať problémy so splácaním, tak pán C. im vtedy ponúkol, že má kopec pohľadávok, mali ešte jedného známeho, traja išli do toho, že on by vložil tie pohľadávky a by frčali ďalej nejakým spôsobom. Potom ten jeden chalan povedal, že tam chce byť len tichý spoločník, aby spravili zmluvu na tichého spoločníka. Volal sa N. L.. Pokora chcel, aby mal kontrolu nad svojimi pohľadávkami chcel tam byť. C. podpisoval zmluvy k prepisu v Brne u notára a oni podpisovali, žena na Slovensku. Nebola odplata za prevod firmy. 5000 sa písalo do zmluvy, aby to bolo tak ako sa má. V skutočnosti mali byť pohľadávky. Teraz tam beží konkurz na tú firmu. Doklady čo mal na firme mu odovzdal. Účtovníctvo mu neodovzdával. Celé účtovníctvo im robil pán L.. Účtovné doklady doma nemali. Čo sa týka účtovníctva všetko robil pán L. a všetko mal on. Nikdy účtovníctvo nemal v ruke. Po prevode na C. firma normálne fungovala, robilo sa ďalej. Potom sa odmlčal. Prestalo sa vymáhať až keď tam bol ten konkurz. Konkurzný správca všetko zablokoval, stopol. Konkurz nesleduje.

Na otázky obhajcu uviedol, že finančné, daňové úrady v spoločnosti B. kontrolu nerobili. Čo sa týka podlížností, to by asi mal vedieť účtovník. Nevie, že by mali podlížnosti.

Na otázku právneho zástupcu poškodeného uviedol, že nedorozumenie bolo to, že keď sedeli u neho v kancelárii, pán J. povedal, že pána K. nikdy nepoveril, aby vybavoval celé to postúpenie pohľadávok. To ho trochu zaskočilo a už vedel, že tam je nedorozumenie. Pretože keď niekto podpíše zmluvu a potom povie, že nikdy nechcel také niečo spraviť, tak minimálne to vyvolá pochybnosť. Nevie čo mali K. a J. medzi sebou. Dlh bol cez 2 milióny. Poslali mu, že vymohli niečo cez 16 tisíc euro. Určite tam mali byť ešte úroky. To čo vymohli je istina a mal tam byť ešte úrok, číslo nevie. Nevie prečo mu povedal iba to, keď tam bolo zaplatené viacej. Tie úroky chceli oni. Z etického hľadiska mu neprišlo správne, aby vymáhal peniaze čo už boli zaplatené. V kancelárii sa pánom J. snažili dohodnúť, pretože tvrdil, že tam už nie je žiadny úrok, tak mu navrhol, aby im niečo zostalo, že sú ochotní dohodnúť sa na nejakej sume a budú to riešiť. Chceli to riešiť aj pokiaľ išiel ten konkurz. Poslal mu kopu smsiek. Chcel sa dohodnúť, riešiť to. Pán J. s ním nikdy nekomunikoval. Neodpovedal mu na sms na nič. Ani pán H. už potom s ním nekomunikoval. Akurát nejaká slečna mu občas poslala nejaký mail, keď to chcel riešiť. Stále ponúkal pánovi J. nejaké riešenie, aby aj oni aspoň niečo, nie že mu dá pohľadávku za 50, on 50 vymôže a jeho benzín, čas všetko je zadarmo. Povedal mu, dajte mi nejaké percentá a budú sa snažiť to do konca roka nejako vyriešiť. Ako vnikol tento problém od začiatku to chcel riešiť. Či volal, či písal, sms, mail. Nepamätá si, že zaplatí za pohľadávku do konca roka a peniaze si vydupká niekde inde. Pán J. ho rezolútne odmietol. Nejaké splátky platil, nie veľké, ale snaha bola a tie sa mu vrátili. Písal nejakej slečne, že sa mu vracajú splátky. Ona mu odpísala, že zrejme to posielala na zlý účet, lebo ona to nevie spárovať. Ale keď predtým riešili splátky na ten istý účet a potom sa mu z neho vrátili, nevie prečo to bol zrazu zlý účet. Netuší to. Posielal peniaze podľa toho čo bolo v zmluve určené. Prvá splátka mu tam išla, aj druhá prešla, tretia sa mu vrátila. Tak ju platil znova a vrátila sa mu aj druhý raz. Keď tam písal, že sa mu vracia, tak mu napísali, že má asi zlé číslo účtu, že to nevedia spárovať. O výberoch vedel, dohodli sa s manželkov. Máme pohľadávku, ideme kúpiť, potrebujeme peniaze. Nevie, či tam mal dispozičné právo. C. C. odovzdal pohľadávky. Nepamätá si všetko čo mu dával.

Na otázky prokurátora uviedol, že keď uviedol keď prepisovali firmu na pána C., že budú mať problémy so splácaním, myslel to tak, že mali mať nejaké úroky, a keď tie úroky neprídu a oni vlastne použili tie peniaze inde, tak vie, že asi bude problém. Je ako v potravinách, mám dnes tržbu, nakúpim potraviny na zajtra, z toho tovaru zase nakúpim na zajtra. Splátku mám za mesiac, tak tú splátku používam. Za mesiac keď mám splatnosť, tak to zaplatím. Za druhý balík pohľadávok sumu 5000 Eur zaplatili hneď. Tieto pohľadávky boli u exekútora. Obehol tých dlžníkov, vie, že niečo splácajú, ale peniaze posielal exekútor pánovi J.. Aj keď sa dozvedeli, že ich odkúpili, aj tak to posielali pánovi J.. Z akého dôvodu

nevie. Volal pánovi J., aj ho písomne vyzýval, aby im tie peniaze preposielal, ale sa im to nejak nedarilo. Nevie kde sa v súčasnosti nachádza účtovníctvo spoločnosti. Ešte na začiatku mu volala L., že ho zobrali policajti. To je posledné čo vie, že policajti zobrali celé účtovníctvo.

Na otázku samosudcu uviedol, že výška štyroch splátok za postúpenie nebola špecifikovaná. Keď podpísal zmluvu, musel exekútorovi doniesť zmluvu o postúpení pohľadávky. Exekúciu už mali asi rozbehnutú. Od začiatku až dokonca pri uzatváraní zmlúv komunikoval s pánom K.. Raz sa stretol so H.. Keď prišli peniaze exekútor ich poslal im a M. požiadal o ukončenie exekúcie. Prišlo im 48, 49 tisíc, nevie. Pán M. od nich žiadal, aby zrušili plombu na katastri. Kvitanciu dali, lebo mali za to, že to bolo uhradené. Poslali im, že už niečo vymohli, nejakých 16, 18, keď to zrátali, M. mu ukázal nejaké doklady, že niečo zaplatili, ešte viacej ako on vedel, tak mu neprináležalo, aby vymáhal ďalšie peniaze. Je pravda, že to s exekútorom nekonzultoval.

Svedok poškodený B. J. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že to čo bude vypovedať bude z vedomostí, ktoré má v roku 2019, ale nevedel ich v roku 2015, keď vstúpil do obchodného vzťahu s firmou B. a jej zástupcom pánom B.. V roku 2015 a ešte stále má dve firmy, ktoré podnikajú v oblasti veľkoobchodu s potravinami. Jedna je s.r.o., ktorá obchoduje s tovarom a zamestnáva asi 50 ľudí má 1000 odberateľov. Druhá je ako fyzická osoba, s ktorou podniká v oblasti prenájmania nehnuteľností a finančnými produktami, akciami, dlhopismi, zmenkami. Hovorí to preto, lebo na tieto dva subjekty uskutočnil obchodný vzťah s firmou B.. Ešte predtým, ako tento vzťah vznikol, na firmu fyzická osoba poskytol pôžičku v roku 2005, najskôr 2 milióny, potom ešte 270000 Sk. Ako podnikateľský subjekt fyzická osoba F. poskytol pôžičku pani M. na žiadosť jeho suseda, že potrebujú peniaze na zaplatenie kaucie manžela, ktorý je vo vyšetrovacej väzbe v Ostrave. Bolo to v roku 2005 Pána M. poznal prostredníctvom jeho suseda pána A.. Prišiel s jeho pani, aby im požičal peniaze. Sa mu ich uľútosť, tak ich požičal a dobre zabezpečil. Pani M. podpísala súhlas s exekúciou, notársku zápisnicu a založila svoj dom v Trenčíne. Mali to splatiť v roku 2007. Nezaplatili to v roku 2007, pán M. chodil, je taký výrečný, že to zaplatí, niečo predá, obrazy. Keďže platili úroky, ktoré tam boli dohodnuté v tej zmluve, tak súhlasil s tým a oni vždy ku koncu roka, pán H. im vyčíslil vždy ten zostatok a oni odsúhlasovali istinu. Tá pôžička nebola v roku 2015 zaplatená vo výške 39428 Eur. V podstate mu bolo hlúpe predáť im tú nehnuteľnosť. Platili úroky, tak s tým nič nerobil. K tomu postúpeniu na firmu B. došlo až v roku 2015, keď prestali platiť tie úroky. Prejde k druhej firme. Podstatou nebola ani táto pôžička, ale vo firme F., H. sa v priebehu rokov vždy vyskytli 10, 20 odberatelia, ktorý nezaplatili svoje pohľadávky z obchodného styku. A boli tam aj také pohľadávky, ktoré boli uznané, vymáhané exekútorom, ktoré boli staršie ako 5 rokov a boli asi vo výške 180 tisíc Eur. Tieto boli málo bonitné a robili účtovníctvo neprehľadným. Ich správa stála. Tieto pohľadávky málo bonitné vymáhal do roku 2012 približne exekútor z Nového Mesta. Od roku 2012 začal tie pohľadávky vymáhať exekútor O.. K tomu prišiel tak, že sa pozná s N. K., pre sociálnu poisťovňu vymáhal, tak ho pán O. zobral ako koncipienta. Poznal ho 40 rokov, tak presmeroval pohľadávky na pána O.. Do roku 2015 sa s ním nevidel. Do roku 2015 chodil do firmy pán K. vybrať podklady pre vymáhanie pri exekúcii a ten úrad peniaze vymáhal. Požiadal N. K., aby mu našiel nejakú firmu, na ktorú by tieto málo bonitné pohľadávky postúpil a ako bonus mu povedal, že mu dá k tým pohľadávkam vymôcť aj pohľadávku M.. Poznal ich 25 rokov a bolo mu hlúpe, aby im predával dom, tak chcel, aby to robila nejaká iná firma. Nemal obavu, že by to nebolo zaplatené. Teraz vie, že to bola chyba. N. K. ju znehodnotil a presvedčal ho o tom, že dokiaľ je to v katastri zapísané, založené voči nemu, tak nemôže to na základe zmluvy o postúpení previesť tá firma na seba. To mu tvrdil, o tom má aj audionahrávku. On vybral ale 3 firmy, ktoré ponúkali menej, ako bola hodnota pohľadávky M., čiže 49000. Hovoril, že tá pohľadávka je 150% zabezpečená, že nie je problém, aby tie peniaze neboli uhradené, a čo je kľúčové tak tá vymáhačská firma si mala vymáhať tie peniaze, čo tam boli za 180 tisíc. Vtedy ani nevedel, že existujú aj nejaké úroky z omeškania. On si účtoval len bežné úroky, ktoré boli v tej zmluve, ktoré oni platili do roku 2015. N. K. vybral firmu, navrhol, stretol sa, prišiel s pánom B. do firmy. Pôvodne to bolo prezentované, pán B. mal firmu dražobnú, nevie ako sa volala, mala majetok 600 tisíc euro a bol prekvapený, keď nepospisovali to postúpenie na tú firmu, ale na nejakú firmu B., ktorá vznikla v roku 2014. Keďže v roku 2015 dôveroval ľuďom, s ktorými robil, aj N. K., tak veril, že nebudú taký, že by tam bol nejaký úskok z ich strany. Teraz už vie, že bol a tá zmluva, tvrdil mu, že nemôže byť prepísané záložné právo na základe tej zmluvy. V apríli pripravil N. K. tú zmluvu a niekedy v máji 2015, u neho vo firme podpísal zmluvu o postúpení pohľadávok na firmu B.. Na základe generálneho splnomocnenia tam bol pán B.. Či to robil úmyselne N. K., alebo to bola jeho neodbornosť nevie povedať. Tak to podpísal. Súčinnosť poskytovali jeho pracovníci, či už účtovníčky alebo konateľ s.r.o. P. H.. Boli dve zmluvy na F., H., to boli tie menej bonitné a B. J. F. fyzická osoba na nejakých 49 tisíc. Tieto zmluvy boli ním podpísané

a potom komunikoval N. K. a podľa toho aké podklady bolo treba, dával k dispozícii pri tom vymáhaní. Oni využili tú notársku zápisnicu ako súhlas, s čím nerátal, prišli s tým keď už bola podpísaná tá zmluva o postúpení pohľadávok, aby dal tú exekúciu tou notárkou zápisnicou. Teraz vie, že to bol úskok zo strany exekútorskej kancelárie, že oni to nemohli robiť, keď si boli vedomý toho, že je tá pohľadávka postúpená. To sa prejavilo tak, že keď tú exekúciu dali vykonať. To tiež nevedel, že sú O. dvaja, v jednej miestnosti O. st., O. ml. Keď prišiel pán B., podpisoval tú zmluvu, tak sa pochváľil, že z mladosti sa pozná s N. O. ml. Nedovolí si tvrdiť, že to robili v súčinnosti. Objavili sa nejaké doklady na jeho meno, keď prebiehala tá exekúcia, O. to vymáhal v jeho prospech a dostalo sa nejakému súdnemu úradníkovi, že tá exekúcia je neprípustná, lebo neoprávnený subjekt ju vymáha, keď je tá pohľadávka postúpená. Neriešil to, stále veril, že tá firma keď to vymôže tak peniaze bude mať, že mu ich pošlú a budú si vymáhať tie ostatné veci. Vtedy to nevedel, teraz už vie, že oni tam rátali s úrokmi z omeškania, ktoré on za to, že bolo neskoro platené nevedel. Oni o nich vedeli, pred ním to zatajili, či už pán B., aj pán K.. Takže sa objavili také doklady, že exekúciu zastavuje súd. Vie, že ku koncu júla peniaze O. vymohol od M., nabehla mu celá tá suma 49000 na účet O. a veľmi rýchlo, jemu nedali vedieť a poslali to na účet B., H.. Za ním prišiel v auguste 2015 pán M. a dožadoval sa, keďže zaplatil tú exekúciu, podľa neho si myslel, že to bolo vymáhané pre neho, aby mu uvoľnil na katastri založenú nehnuteľnosť. Povedal mu, že tie peniaze nemá na účte, že mu nezaplatili, aj mu povedal, že tú pohľadávku postúpil, lebo nechcel speňažovať jeho dom. Takto to odkomunikoval s pánom M.. Začiatkom septembra prišiel znova pán M. do firmy a povedal, že keď mu to neodblokuje, že od neho požadujú 61 tisíc úroky z omeškania, nevedel o tom, pred ním to zatajili, teraz už vie, že majú na to nárok, aj on mal na to nárok, a že dal trestné oznámenie na B. a exekútora O.. Že sa stretol s pánom B., a že sa dohodli, že mu nezaplatia tú pohľadávku, tých 49 tisíc, a že nebude mať ani založenú nehnuteľnosť, a že si tie peniaze pán O. a pán B., tú jeho istinu, čo vymohol exekútor rozdelia, a že jemu uvoľnia na katastri tú nehnuteľnosť. Neveril, že je to možné, keď mu aj N. K. tvrdil, má o tom aj nahrávku, že nie je možné, pokiaľ to nezaplatí B. jemu na katastri uvoľniť. Keď mu toto povedal, tak kanceláriu N. Q. požiadal o spoluprácu v tomto prípade, a oni mu potvrdili, že na základe postúpenia, keď to nie je zaplatené, že je možné odblokovať tú nehnuteľnosť. Ukázal im tú zmluvu a videli, že tam sú nejaké nezrovnalosti, že to malo byť zaplatené pri podpise, nemalo byť, tak na základe tej podivnej zmluvy podali na katastri niečo. Už to bolo napísané na B., odstúpil od zmluvy vlastne. Následne toho konania na katastri požiadali, kancelária oslovila pána B. o vysvetlenie ako to myslí. Stretli sa niekedy v polovici septembra 2015 v právnej kancelárii N. Q.. Bol tam N. K., pán B., pán H. a on. Má z toho tiež nahrávku. Nahrávku má preto, lebo keď mu to prišiel pán M. povedať, tak kriminálnu políciu aktivoval a povedali, že to môže nahrávať, ale nemôže sa to použiť v trestnom konaní. Kriminálka o tom vedela, ale nevedeli s tým nič spraviť. Mohol to zaplatiť do decembra 2015. Stretli sa, vysvetľovali si to, sú tam úroky z omeškania, vtedy už vedel, že sú tam. N. K. mu povedal, že mal na to nárok, teraz oni majú na to nárok. C. B., že mu to bolo nejako zle podané tá zmluva, a že on tam rátal s nejakými úrokmi, preto vyčísľil tých 61 tisíc. Potom už vedeli, že tie úroky z omeškania sú 31 tisíc euro a ponúkli pánovi B. súčinnosť s vymáhaním tých úrokov z omeškania. Pán K. potom už ale v priebehu mesiaca komunikoval s pánom B.. Má od toho aj mail, že ponúkol súčinnosť, aj tie vyčíslené úroky. C. B. najprv žiadal, že zaplatí len polovicu z tej sumy 49 tisíc. Nesúhlasil s tým, on sa nepričinil o vymoženie tej sumy. 6000 Euro dostal Exekútor O.. Exekútor jemu poslal peniaze. Nevie či prišiel spraviť bububu pánovi M. pod okná, alebo to bol nejaký psychologický moment. Tieto peniaze boli veľmi rýchlo na účte a nebol dôvod, aby pán B. tie peniaze nezaplatil. Zaplatil nejakých 2 tisíc euro a zaplatil tie nebonitné pohľadávky v sume 5000. Na účet F. posielal peniaze, ktoré mali byť, nejaké drobné, z časti úhrada aj tejto bonitnej pohľadávky. Posielal to na zlý účet, nie na účet, ktorý bol v tej zmluve, lebo to sú dva subjekty. Keďže tie peniaze nepatrili tam, tak ich posielali naspäť. To si vysvetlili na stretnutí v septembri 2015. Do konca roka bolo dosť času, aby tie peniaze uhradil. V súčinnosti s kanceláriou N. Q. mohli aj speňažovať tú nehnuteľnosť a vymôcť si tých 31 tisíc. Pán M. mu povedal, že sa na ňom dohodli pán B. a O., peniaze si rozdelili a nebude mať ani istinu ani založenú nehnuteľnosť. Stále postupoval slušne, má nahrávku aj z tohto, lebo v priebehu rokov chodil pán M., lebo hovoril, že on si je vedomý, že mal platiť úroky z omeškania. To, že podal trestné oznámenie na pána B. a O. a oni spravili tú skratku a prestali vymáhať tie úroky z omeškania, keď tam bolo najprv vyčíslených 61 tisíc, oni to upresnili na 31 tisíc, to on s tým nemôže. Následne v decembri, keď sledovali, lebo on povedal, že tá firma bude predaná, pán M.. Prišlo ku všetkému, čo mu pán M. začiatkom septembra povedal. Firma bola prepísaná a on v januári 2016 podával trestné oznámenie, ktoré bolo spočiatku zamietnuté. Nevedel, že má nárok na úroky z omeškania a potom firma B. a keď sa dozvedel, že M. by mali platiť aj úroky z omeškania, že nezaplatili načas, tak ponúkol súčinnosť pánu B.. Je to na tej nahrávke aj na tom maily. Súčinnosť myslel v tom zmysle, že ich vyčísľia. Nezakazoval im ich vymáhať, ponúkal spoluprácu. Teraz ich vymáha.

Na otázky obhajcu uviedol, že nevie na to odpovedať prečo nepodal občianskoprávnu žalobu na spoločnosť B. pre nezaplatenie. Mal právnu kanceláriu N. Q., treba sa spýtať ich. S pani M. uzatvoril zmluvu na záložné právo na nehnuteľnosť 18.4.2005. To že už nie je záložným veriteľom sa v roku 2015 dozvedel tak, že mu to hovoril pán M.. Nevie ako sa znovu stal záložným veriteľom. To pripravovala kancelária a on to podpisoval. Myslí, že bola jeho spoločnosť v auguste 2015 opäť zapísaná ako záložný veriteľ. Podpisoval návrh na konkurz na spoločnosť B., H.. Nepamätá si, či podal návrh ako F. ako fyzická osoba alebo ako s.r.o. Bola podpísaná zmluva o prevode pohľadávky medzi F. fyzickou osobou a s.r.o. Nevie čo bolo predmetom postúpenia.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného uviedol, že pán J. tvrdí, že mu poskytli súčinnosť na vymáhanie nejakých úrokov 31000. Sedeli v kancelárii a celú dobu tvrdili jak pán K., tak pán H. a pán J., že tam žiadny úrok není. Chcel by sa opýtať akým spôsobom mu podali súčinnosť, čo považuje za súčinnosť. Pretože pán J. mu telefón nebral, na sms neodpovedal. Tak v čom mu poskytol konkrétne súčinnosť. Chce vedieť akú súčinnosť, čo mu konkrétne dali do ruky. Poškodený uviedol, že nie je pravda čo tvrdí, že nie sú úroky z omeškania. Na stretnutí priznali, že nevedel, ale že už vie, že sú tam úroky z omeškania. Na otázku obžalovaného, aby dal konkrétnu odpoveď, čo mu aký listinný dôkaz, aké vyúčtovanie, čo mu dal do ruky ako súčinnosť? Poškodený uviedol, že na tom stretnutí priznal, že nevedel, keď postupoval pohľadávku a vie, že tie úroky tam sú a má na to nárok. Má nahrávku z toho stretnutia. Súčinnosť tam deklaroval slovné a následne poveril právnu kanceláriu, aby právneho zástupcu kontaktovala a komunikovala. Tým, že žije veľa v zahraničí, tak nemohol s ním komunikovať po telefóne. Má mailovú komunikáciu právnej kancelárie, ktorá ho zastupuje a obžalovaného právnikom.

Na otázky právneho zástupcu poškodeného uviedol, že na stretnutí pán B. povedal, že do konca roka pohľadávku zaplatí, a že tie peniaze si vydupká niekde inde. Nezaplatil už nič. Už sledovali len ten scenár, čo im povedal, že bude pán M., že prepíšu tú firmu. Po prepise spoločnosti s ním nekomunikoval nikto, nepamätá si.

Na otázky samosudcu uviedol, že s obžalovaným obsah zmluvy nedohadoval. Doniesol mu ju zhotovenú N. K.. N. K. zaplatil 300 Eur, bez zmluvy. Aký bol obsah rozhovorov medzi nimi vôbec nevie. Dôveroval N. K., lebo sú známi aj doteraz. N. K. pripravil tú zmluvu, robil pošťára medzi jeho firmou a exekútorskou kanceláriou. Celú exekúciu režíroval N. K.. Aj iné pohľadávky pre neho riešil. V evidencii je koľko pani M. zaplatila za celé obdobie, koľko bolo na úrok a koľko na istinu, ale ju tu nemá. Každý rok odsúhlasovala koľko dlží. V súčasnosti si vymáha úroky z omeškania, je to v štádiu, že idú speňažovať tú nehnuteľnosť, ale dali voči tomu odpor. Istinu zaplatila v podstate to čo vymohol exekútor, to je suma 49 tisíc. Do konca roku 2014 platila úroky zmluvné. Z istiny zaplatila asi 700000 korún, asi 23 tisíc eur. Suma 49 tisíc zo zmluvy o postúpení pohľadávky je dlžná istina. V roku 2007 zaplatila asi 25 tisíc. Potom platila úroky. Na otázku, kto rozhodol, že to boli splátky na úroky a nie istinu uviedol, že boli tak dohodnutý.

Obžalovaný k výpovedi poškodeného uviedol, že aby prestal rozprávať o akomsi rozdelení peňazí, uráža ho to, je to klamstvo s nikým sa nedelil a za druhé pokiaľ má nejaké dôkazy, aby doložil, že s niekym o niečo rozdeľoval, dohadoval. Buď nech ich doloží, alebo ho prestane urážať. On tiež nehovorí, čo on na neho ušil, vyprosuje si, aby hovoril, že sa s niekym rozdeľoval, okradol ho. Úroky tam žiadne neboli.

Vo svojej doplňujúcej výpovedi svedok poškodený B. J. na otázky samosudcu uviedol, že nie je pravda, že vedel o úrokoch z omeškania, nevedel to. Ohľadne tejto pôžičky prebieha súdny spor medzi ním a rodinou M., nevie presne asi voči pani M.. Domáha sa tam úrokov z omeškania, o ktorých nevedel dokedy postúpil pohľadávku a je možné, že to vymáhajú neprávom. Nie je právnik. Čítal viacej právnych názorov, viacerých súdov, viacerých kancelárií. Jedny tvrdia, že je na to nárok, druhá polovica súdov a právnych kancelárií tvrdí, že na to právny nárok nie je. Nechce to tu teraz rozvíjať, o tých úrokoch z omeškania, keď tú pohľadávku postupoval na firmu B. nevedel. Bolo mu pripomenuté firmou B., že také čosi ako úroky z omeškania existuje. Firma B. mu nezaplatila peniaze, ktoré mali dohodnuté a narábala s tou pohľadávkou ako keby mu zaplatila. Nezaplatila a znevýhodnila ho, že odstránila ten majetok z firmy a tým pádom peniaze aj vďaka jeho zabezpečeniu notárkou zápisnicou a zápisom na katastri úplne hladko to vymohla a peniaze mu neposlala a ako bonus dal pohľadávky za 179 tisíc, to bol bonus k pohľadávkou M., ktoré predal za 5 tisíc a boli to všetko súdom uznané s exekučnými titulmi. Inak by tú pohľadávku voči M. nedal. Vymáhajú úroky z omeškania vo výške 31 tisíc. V tej veci nie je meritórne rozhodnutie, odkladá sa to Je pripravený, že to bude aj v jeho neprospech. Asi v tej veci nie je nejaké meritórne rozhodnutie, nie je si toho vedomý. Musí sa opýtať právneho zástupcu.

Právny zástupca poškodeného uviedol, že oni nie sú žalobcovia v danom konaní, oni sa nedomáhajú ničoho. Pani M. sa domáha výmazu záložného práva z katastra. Ako predbežnú otázku súd posudzuje, či zanikla pohľadávka alebo nie. Predbežná otázka je, či je nárok na úroky z omeškania alebo nie. Na prvom stupni bola žaloba zamietnutá.

Svedok poškodený následne uviedol, že pán B. tvrdí, že bol oklamaný. Nevidí v čom bol z jeho strany formálne oklamaný na tej zmluve je jasné čo mu postupuje a čo má zaplatiť, do akého termínu. Nechápe prečo sa snažili odblokovať tú nehnuteľnosť pre pána M., keď nezaplatili pohľadávku. Aký dôvod, keď tá pohľadávka bola v jeho prospech zabezpečená, aby pán M. zaplatil. Následne mu bolo tvrdené, že keď nedostane peniaze, na katastri tá nehnuteľnosť nebude uvoľnená. Stalo sa tak, že je to možné aj keď dlžník postúpenú pohľadávku neuhradí, je to možné prepísať na neho a on má nehnuteľnosť aj peniaze a on ako veriteľ nemá nič. To sa stalo a nechápe prečo pán B. odblokoval nehnuteľnosť, keď jemu neuhradil pohľadávku. Nič zlé mu nespravil, ani nič mu nedlžil. Dal mu pohľadávky za 179 tisíc, ktoré kúpil za 5 tisíc, ktoré mu zaplatil. Využili to aj s O.. On nikomu neublížil. Peniaze má O. aj B., on nemá nič.

K zmluve o postúpení pohľadávky dlžníka pani M., ktorá mu bola poskytnutá k nahliadnutiu uviedol, že pohľadávku postúpil za sumu 49428 Eur z toho dôvodu, lebo postúpil aj pohľadávky za 179 tisíc eur za hodnotu 5 tisíc. K formulácii zmluvy, že „Postupca postupuje Zmluvou odplatne svoju Pohľadávku v celkovej sume 49.428 € s príslušenstvom Postupníkovi.“ na otázku či vie aké príslušenstvo malo byť súčasťou pohľadávky uviedol, že nevie. Vtedy si myslel, že príslušenstvo bolo nula, že tam nie je žiadne príslušenstvo. Podpísal to preto, že to bolo štandardné, neriešil to, príslušenstvo. Nevedel, že tam boli nejaké úroky. V podstate to bolo postúpené cez exekútorskú kanceláriu.

Na otázky obhajcu uviedol, že zmluvy o postúpení pohľadávok za ich spoločnosť nikto nepripravoval. Pripravoval to zástupca exekútorskej kancelárie N. K.. Chodil od exekútora staršieho do firmy preberať pohľadávky, čo dávajú exekútorovi vymáhať. To robil N. K., zástupca exekútora O. staršieho. Vie, že pochádza zo Senice, odkiaľ pochádza aj pán B.. C. B. pracoval pre nich. S exekútorskou kanceláriou mali dlhoročnú spoluprácu. Nevymáhal ju preto, lebo ľudsky sa poznal roky s pánom M. a nechcel mať nejaký osobný stret pri tom vymáhaní. Bolo mu ľúto predávať mu dom. Platili z tej pôžičky úroky až do roku 2014.

Na otázky samosudcu uviedol, že zmluva o postúpení bola podpísaná v máji, peniaze boli pripísané na účet exekútora asi v 7 mesiaci. Od zmluvy odstúpil v septembri. Neskôr zistil, že exekúcia bola nezákonná, pretože notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom. Asi napadne tú exekúciu na súde.

Svedok N. L. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pani B. bola jeho bývalá klientka a pán B. aj jeho súčasný klient. Vedie mu účtovníctvo. Mimopracovne sa nestretávajú. Na pojednávanie prišiel s pánom B.. Vie o tom, že bolo podané nejaké trestné oznámenie na firmu B., jednalo o nejaké krátenie veriteľa alebo niečo podobné. Nakoľko to je jediná firma venujúca sa forfaitingu a faktoringu, ktorá je jeho klientom, tak sa podľa neho chovali štandardne, ako akýkoľvek iný klient, ale nemá to s čím priamo porovnať. Nosili mu raz mesačne na pravidelnej báze doklady.

Na otázky prokurátora uviedol, že účtovníctvo firmy B. viedol od založenia firmy po asi pol roka po predaji firmy. Po zmene majiteľa, konateľa sa trošku začala zhoršovať komunikácia firmy, niekoľkokrát emailom žiadali o doloženie dokladov, čož sa neudialo. Boli im zaslané nejaké papiere, ale stále tam bol nedostatok dokumentov, tak písomne oznámili firme ukončenie spolupráce. Komunikoval s firmou elektronicky. Komunikoval na doménu toga. Nejaká komunikácia zo začiatku tam bola, nejaká fakturácia za telefón, ale potom to začalo utíchať. Nevie kto s ním komunikoval. Priamo potvrdiť, že pán C. posielal mail nemôže. Nevie, či stretol pána C., myslí, že hej. Keď sa vrátilo účtovníctvo z kriminálky, tak asi mesiac potom im zazvonil na kancelárii nejaký pán, predstavil, že pán C., že účtovníctvo. Nie je oprávnený legitimovať ľudí, bol rád, že má od toho pokoj. Myslí, že to spomenul pánovi B.. Nie je si vedomý, že by niekedy potom videl pána C.. Chodili k nemu pán B., pani B. alebo spoločne. Nosili mu faktúry, bankové výpisy, bločky. Niektoré faktúry mu posielali aj elektronicky. Viedol v účtovníctve účet XXX, čo znamená pokladňa. Presne si nepamätá na čo boli použité výbery, predpokladá, že na chod firmy, to je bežná spotreba, mzdy a predpokladá, že aj na nákup nejakých pohľadávok. Z daňového hľadiska je pre neho doklad výpis z bankového účtu. Automaticky sa potom zúčtuje do pokladne.

Následné použitie si presne nepamätá. Je možné, že tam bola ešte nejaká zmluva, alebo ešte niečo. Nemá dôvod vyzývať klienta, aby mu predložil nejaké faktúry, ak ich predložil, tak ich zaúčtoval. Nie je si vedomý, že by mala spoločnosť niečo mimoriadne po splatnosti. Videl doklad o pohľadávke z postúpenia pohľadávky. Firma hmotný majetok dlhodobý nemala. V takej firme mohol byť majetok maximálne tie nakúpené pohľadávky. Myslí, že niektoré pohľadávky boli vyplácané aj v hotovosti. Určite sa také niečo stalo, ale s odstupom času si nepamätá v akom pomere to bolo.

Na otázky obhajcu uviedol, že hlavnou podnikateľkou činnosťou spoločnosti B. bol nákup, predaj pohľadávok a ich vymáhanie. Nestalo sa počas toho obdobia, že by mu v účtovníctve alebo v zostavách nesedeli finančné prostriedky, ktoré boli prijaté s finančnými prostriedkami, ktoré boli deklarované ako vydané. Ono sa to tak jednoducho stať nemôže. Štandardne sa len tak neumožní len tak zobrať z účtu a nikde nedať. Vždy každý doklad znamená dve strany. Z jedného to odišlo, na druhý účet to išlo. Pripravoval daňové priznanie spoločnosti B. za rok 2015. Nemal prečo si myslieť, že v daňovom priznaní je niečo neštandardné, že nie je v súlade so skutočnosťou. Výška dane súhlasila s percentami, ktoré väčšinou mávali na zmluvách, províziách za vymáhanie, obratu firmy. Nevie presne z akého obdobia polícia chcela účtovníctvo, musel by si pozrieť výzvu, ale myslí si, že z roku 2015. Priamo pri prebraní účtovníctva dostal sériu otázok od vyšetrovateľa, na ktoré odpovedal. V dobe keď mu vrátili účtovníctvo, tak s tým vyšetrovateľom ešte telefonoval, vyšetrovateľ mu telefonoval, bola tam nejaká nezrovnalosť z ich strany ohľadne prevzatia, odovzdania, vtedy sa s ním rozprával, čo sa stalo alebo prečo sa to stalo. Vtedy mu povedali, že sa vlastne nestalo nič, že to celé prešli, že mu to vracajú, že je to v poriadku. Keď si ho zobrali, zhruba po pol roku mu ho vrátili, možno trištvrte roka. Pokora prišiel po účtovníctvo asi po mesiaci.

Na otázky právneho zástupcu poškodeného uviedol, že osoba, ktorá prevzala účtovníctvo bola skôr silnejšia, vysoká zhruba ako on, možno trošku vyššia, nemej vlasov, zdá sa mu výraznejší nos. Účtoval podľa zákona o účtovníctve, účtovných smerníc finančnej správy a odbornej literatúry. Pokiaľ niečo nevedel, skôr nechápal doklad alebo jeho obsah, súvislosť s firmou, tak sa dotazoval. Myslí, že ba mal mať protokol, že odovzdal účtovníctvo. Účtoval na počítači, či to má k dispozícii si nie je istý, okolo roku 2015 menil softwear. Zálohu systému má, ale nemá zálohu firmy B.. Pretože existuje nejaký zákon o ochrane osobných údajov. Papiere firmy sú majetkom firmy. Keď im ukončí zmluva, berú si to aj v elektronickej podobe. Keď išiel na pojednávanie s pánom B. sa ohľadne pojednávania nerozprával. Keď odovzdal účtovníctvo pánovi C. ho kontaktovala ohľadne neho polícia ešte dva alebo tri krát. Pri podpisovaní zmluvy s pani B., kde bol prítomný aj pán B. sa pýtal s kým môže hovoriť ohľadne firmy a boli uvedený iba oni dvaja. Pán B. ho neištruoval ohľadne účtovníctva. Keď ho predvolala polícia ako svedka bolo to s poznámkou, aby priniesol aj účtovníctvo, čo spravil, ale nechal si ho v aute, pretože nemôže len tak, na dobré slovo vydať, aj keď je to policajť účtovníctvo. Keď mu predložili papier, vtedy na výsluchu, tak to účtovníctvo vydal. Výbery zaúčtoval do pokladne.

Na otázku prokurátora uviedol, že keď je výber banke, účtuje sa to do pokladne. Pokladničná kniha je niečo iné. Pokladničná kniha sa dáva pre registračné pokladnice. Keď vydával účtovníctvo polícii myslí, že vytlačal aj prehľad z pokladne. Polícia si ho žiadala po uzávierke, daňovom priznaní, inak by ho nevedel spraviť, keby ho nemal pol roka. Určite tam bola vytlačená aj pokladničná kniha. Ten papier sa volá pohyby na pokladnici. Pokladničná kniha je vyslovene denník, čo sa dáva k registračnej pokladnici.

Na otázku právneho zástupcu poškodeného uviedol, že si nepamätá, či pri prepise spoločnosti evidoval nejaké peňažné prostriedky na pokladnici spoločnosti.

Na otázku samosudcu uviedol, že nevie aký bol priemerný obrat spoločnosti. U takejto firmy je to pomerne zavádzajúce. Pravdepodobne mu boli predložené doklady na čo bol použitý výber 30000. Ak pri uzávierke neboli tie peniaze zaúčtované v pokladni, tak jediná možnosť je, že boli predložené doklady, ktoré ich odtiaľ dostali.

Znalec P. R. Q. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že znalecký posudok vypravoval ešte v roku 2018. K znaleckému posudku neboli predložené nasledujúce dokumentácie: inventúra majetku a záväzkov k 31.12.2015 a ku predaju obchodných podielov, opravné položky k pohľadávkam uvedené v súvahe, kniha pohľadávok a kniha odberateľov 31.12.2015, hlavná kniha podľa kalendárnych mesiacov za 2015, hlavná kniha k účtu 221 bankové účty za kalendárny rok 2015, účtovný denník za kalendárny rok 2015, pokladničná kniha za 2015, príjmové a pokladničné doklady za rok 2015, hlavná kniha k účtu 211 a pokladnica za rok 2015. Po zhodnotení predložených dokladov dospel k názoru,

že znalecký posudok môže mať vypovedaciu schopnosť na základe predložených dokladov: výpisy z bankového účtu za 2015, výpis z obchodného registra, účtovný výkaz súvaha za rok 2015, 2014, 2016, výkaz ziskov a strát za 2015, 2016, poznámky k účtovnej závierke za 2015, daňové priznanie, zmluvy o postúpení pohľadávok, vyjadrenie správcu konkurznej podstaty ohľadne straty dokladov, výbery hotovosti z účtu S., vklady v hotovosti a na základe týchto podkladov potom vypracoval znalecký posudok. Účtovná jednotka nemala dlhodobý majetok. K 18.12.2015 vykazovala finančné prostriedky v pokladni a banke 10.430 Euro a k 31.12. 10.368 Eur. Hodnota krátkodobých záväzkov evidovaných v súvahe na riadku 17 k 31.12.2015 bolo 70.373 Eur, z toho pohľadávky z obchodného styku 69.942 Eur. Vlastné imanie k 31.12.2015 6.114 Eur, ktoré vypovedá, že účtovná jednotka mala vlastný majetok a podľa toho nehospodárila s cudzím majetkom. Krátkodobé záväzky uvedené na súvahe k 31.12.2015 74.599 Eur. Účtovná jednotka mala dlhodobú trvácnosť, ktoré je potvrdené v poznámkach účtovnej závierky. Počas kalendárneho roka 2015 došlo pravdepodobne k predaju osobného vozidla Škoda Oktávia. Podľa predložených dokladov iný dlhodobý majetok spoločnosť neevidovala. Výbery vyčíslil na základe bankových účtov, ale na druhej strane nevedel identifikovať na aké účely sa dané prostriedky použili, či boli zúčtované do pokladničnej hotovosti alebo iným spôsobom. Doklady, ktoré by vypovedali o tom, na aké účely boli prostriedky použité neboli. Keby bola k dispozícii hlavná kniha v analitickom členení, účtovný denník vedel by to zistiť. Podľa predložených dokladov nevie na aké účely sa tie finančné prostriedky použili.

Na otázky obhajcu uviedol, že povedal, ktoré listiny mu neboli dodané. Výber z bankového účtu sa musí prejavíť v pokladničnej hotovosti. Príjmové pokladničné doklady nemáme. Keď nemáme pokladničný doklad, účtovníčka je povinná ten výber zadokumentovať a osobe, ktorá výber z účtu urobila zaúčtovať pohľadávku. Zo súvahy vyplýva, že pravdepodobne tie peniaze nie sú zúčtované v účtovníctve. Nemá doklady o tom. Na otázku, že v znaleckom posudku uvádza, že v predložených dokladoch sa neuvádza účel použitia finančných prostriedkov vo výške 49.458,00 €, či si konateľka použila vo svoj vlastný prospech, či sa eviduje ako pohľadávka voči konateľke, či použila na iné aktivity spoločnosti uviedol, že z predložených dokladov je výpis z účtu. Keby robil rekonštrukciu účtovníctva, keď v pokladni není, tak pohľadávka voči spoločníkom. Výbery z banky sa dajú zaúčtovať buď do pokladne, alebo pohľadávka voči spoločníkovi. Inde sa to nedá zaúčtovať, keď nie je doklad. Nevie povedať ako to bolo zaúčtované. Zaúčtovať sa to dá iba voči tomu kto to vybral. Osoba, ktorá to vybrala, máme doklad o tom, to znamená príjmový pokladničný doklad do pokladnice. Keď táto osoba povie kúpil som to a to do firmy a donesie doklad, máme doklad, že niečo kúpil. Žiadne náklady neboli použité na prevádzku účtovnej jednotky. Výkaz ziskov a strát hovorí o tom, že tie peniaze neboli zúčtované na prevádzku. Majetok spoločnosti k 31.12.2015 bol 80.743, z toho dlhodobý majetok 0 a 80.743 je obežný majetok.

Na otázky prokurátora uviedol, že podľa súvahy neboli za tieto peniaze kúpené pohľadávky.

Na otázky samosudcu uviedol, že boli vykonané výbery v sume 42.900. V auguste, septembri, októbri, novembri. Neoprávnené výbery uvádza v bode X.X.X.X, pohyby na bankovom účte S., za august 36.500 euro, september 400 euro, október 2000 euro, november 4000 euro. Tieto výbery sa nepremietli ani do súvahy, ani do výkazu ziskov a strát, ani do poznámok účtovnej závierky. Ak účtovná jednotka má nejaké doklady, zmení sa účtovná závierka, urobí sa zrkadlový obraz účtovníctva, ak sa nachádzajú v účtovníctve inej spoločnosti. Keď sa doklady nachádzajú v inej spoločnosti, sú stratené doklady, tak sa to uznáva, urobí sa zmena účtovnej závierky. Ale toto nebolo predložené, aby urobili zrkadlový obraz účtovníctva. Keď sa v inej firme objaví doklad zapísaný v hlavnej knihe, účtovnom denníku a podpísané konateľom, účtovníčkou, premietnuté v účtovnej závierke.

Znalkyňa P. G. N. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedla, že ako znalec nemôže hodnotiť cudzí znalecký posudok. Bola oslovená, dostala nejaké otázky na vypracovanie znaleckého posudku, dostala aj posudok pána P. Q. a vychádzala z príloh toho posudku. K vypracovaniu znaleckého posudku mala k dispozícii len tie doklady, čo boli prílohou znaleckého posudku pána P. Q.. Otázky sa týkali prevažne toho, či je možné preukázať z tých dokladov čo boli k dispozícii, či majetok spoločnosti bol znižovaný, či bol nejak úmyselne presúvaný inam a či je to možné z tých dokladov preukázať. Ešte sa vyjadrovala k tým výberom z bankového účtu, či sa dá jednoznačne určiť, či boli v účtovnej závierke, neboli, a na aký účel boli použité. Záver keď to tak zhrnie je taký, že pokiaľ nemá k dispozícii kompletne účtovníctvo, to znamená účtovné knihy všetky aj účtovné doklady, tak v podstate jednoznačne nemôže skonštatovať, že by tie výbery znamenali, že tie peniaze boli použité na nejaké súkromné účely, na účely čo nesúviseli s podnikateľskou činnosťou spoločnosti. Čo sa týka účtovnej závierky, tak podľa účtovnej závierky tá výška majetku spoločnosti, čo posudzovala k 31.12.2014, 2015, 2016, tak výška majetku

bola približne v rovnakej výške, nedochádzalo k takému, že by ten majetok bol odčerpaný, že by náhle zmizol, alebo bol niekam presunutý.

Na otázky obhajcu uviedla, že definície majetku spoločnosti sú rôzne, podľa toho v ktorých zákonoch. Oni v zákone o účtovníctve, ak to zjednoduší, majetok spoločnosti súhrn všetkých aktív spoločnosti, ktoré používa, to znamená patrí tam hmotný majetok, nehmotný majetok, stroje, prístroje, dopravné prostriedky, ďalej tam patria zásoby, pokiaľ spoločnosť má, ďalej tam patria finančné prostriedky, pokladnica, bankové účty, potom pohľadávky, či už z obchodného styku alebo iné pohľadávky, môže mať preplatok na sociálnom poistení, na dani, takže všetky pohľadávky. To sú hlavné súčasti majetku spoločnosti. Finančné prostriedky sú len jednou časťou toho majetku. Do majetku patria zásoby aj pohľadávky, aj majetok dlhodobý, hmotný nehmotný. Finančné prostriedky sú len jedna položka. V tomto prípade spoločnosť nemala dlhodobý hmotný majetok a nemala zásoby, lebo predmetom činnosti bol nákup pohľadávok, teda ona ako zdroj majetku mala peniaze a účty v bankách, pohľadávky, a potom mala ešte nejaké pohľadávky zrejme preplatky na sociálnom poistení. To boli tri zložky majetku spoločnosti. Najväčšou položkou boli pohľadávky z obchodného styku a to boli s najväčšou pravdepodobnosťou tie, čo sa týkali nákupu pohľadávok. Tým, že nemá k dispozícii doklady presne sa vyjadriť nevie. Náklady na hospodársku činnosť v účtovnej závierke k 31.12.2015 je súčet riadkov 209 až 217, je to súčet viacerých riadkov a v tomto konkrétnom prípade je to spotreba materiálu, energie a ostatných dodávok a potom služby, osobné náklady, dane a poplatky, ostatné náklady na hospodársku činnosť. Pokiaľ by spoločnosť v priebehu roka nakupovala pohľadávky, tak by tam nemuseli byť, lebo nejde o nákup materiálu ani služby. Čo sa týka nákupu, predaja pohľadávok, tak by nejaká suma mohla byť na riadku 17, čo je ostatné náklady na hospodársku činnosť. Tam by nejaká suma mohla byť, ale to tiež nemusí byť vždy a to je len rozdiel medzi tým, čo nakúpim a predám. Keď nakúpim pohľadávku, tak zaúčtujem, že očakávam, že mi niekto niekedy zaplatí. Na druhej strane zaúčtujem, že mám záväzok, že som kúpila tú pohľadávku tak, že tiež niekomu za ňu zaplatím. Pokiaľ nakúpim pohľadávku, tak mám pohľadávku aj záväzok, že za tú pohľadávku musím niekomu zaplatiť. V nákladoch a výnosoch sa mi to nemusí zobrazíť. Výkaz ziskov a strát je o nákladoch a výnosoch. Pokiaľ nakúpim pohľadávku, tak nemusím na týchto riadkoch vôbec nič vykazovať, pokiaľ nepríde k úhrade na tom riadku 546 alebo 646, čo je riadok 07 ostatné výnosy z hospodárskej činnosti. Keď sa nakupujú pohľadávky, v priebehu roka sa to väčšinou zobrazí na tých účtoch, čo sú v súvahe, to je prvá časť účtovnej závierky. Čo sa týka nákladov a výnosov, tak môže nastať ten prípad, že nakúpim pohľadávku, mám pohľadávku záväzok. Teraz ideálny prípad je, že mi tú pohľadávku zaplatia celú, takže tieto náklady výnosy nemusím účtovať, a niekedy sa stane, že zaplatia menšiu sumu a vtedy keby ten rozdiel mám, kúpila som pohľadávku za 100, zaplatil mi 90, takže tých 10 ako ja mu odpíšem, lebo už mi asi nezaplatia a vtedy tých 10 by bolo na tom riadku 17, čo je ostatné náklady na hospodársku činnosť. Druhý prípad je, že kúpíte tú pohľadávku za 100, ale menovitá hodnota je na nej 150 a oni vám zaplatili 150, takže tých 50 je pre vás akokoľvek výnos, ako tržba, vtedy sa to ukáže na tom riadku 07 tie ostatné výnosy z hospodárskej činnosti. K výberom nemala žiadne doklady, iba bankový výpis, čo je skutočnosť, že boli vybraté tie peniaze a štandardne keď sa vyberú tie peniaze, tak sa zaúčtujú ako príjem do pokladnice. Potom z tej pokladnice sa užívajú podľa potreby. Ale k tomu sa nevie vyjadriť, keďže tie doklady žiadne neboli. Čo sa týka majetku, tak tie peniaze vybraté boli, nevie čo sa s nimi stalo, z dokladov sa to nedá preukázať, ale keď sa pozriete na porovnanie toho majetku spoločnosti k 31.12.2014, 15, 16, tak k 31.12.2014 bol celkovo majetok vo výške 98.612, ku koncu roku 2015 bol 80.741, ku koncu roku 2016 bol 80.896. To znamená, že nejaké výrazné znižovanie tam nebolo.

Na otázky prokurátora uviedla, že povedzme, že nič nebudem robiť, len nakúpim tú pohľadávku. Keď tú pohľadávku nakúpim, tak ju mám povinnosť zaevidovať. To znamená mne pribudne nejaká pohľadávka a tá pohľadávka by bola na nejakom riadku tej súvahy. Súčasne mi pribudne ale aj záväzok a ten záväzok by bol tiež na nejakom riadku súvahy. Pokiaľ nikto mi nič nezaplatí ani ja nič nezaplatím, tak nijaký pohyb nenastane. Aj keby bolo zaplatené, nemusí to byť vo výkaze. Ak mám záväzok 100 a 100, tak nemám dôvod účtovať na účet nákladov a výnosov, takže do výkazu ziskov a strát to nepôjde. Keď máte účtovnú závierku, na druhej strane je riadok 18, pohľadávky z obchodného styku a tie sú 69.942, a to či je tam nejaká suma 40.000, 20000 bez tej inventarizácie dokladov nedokážete zistiť. Potrebujete mať k tomu viac tých podkladov. Záväzok by bol medzi záväzkami na riadku 39, to sú krátkodobé záväzky z obchodného styku. Túto sumu čo tu je 73.643 musíte rozpisovať pohľadávka 1, 2, 3 a tak ďalej. Ono tiež nie vždy náklad znamená aj výdaj peňažných prostriedkov a nie vždy ten príjem čo mám na bankovom účte alebo v pokladnici znamená, že má výnos vo výkaze ziskov a strát. Keď som živnostník fyzická

osoba je to jednoduchšie, mám príjmy a výdavky a idem podľa nich. S obchodom je to také, že náklad sa nerovná výdavkom a príjem sa nerovná výnosom. Všetko závisí od ostatných okolností čo sa s tým deje.

Na otázky právneho zástupcu poškodeného uviedla, že ona zodpovedala otázky či je možné z predložených účtovných dokladov bezosporu konštatovať, že akékoľvek finančné prostriedky spoločnosti B. H. boli použité na účely nesúvisiace s jej podnikateľskou činnosťou? Tam ten záver je, že bez tých dokladov to nevie povedať. Neodpovedala na tie isté otázky čo pán Q..

Na otázky samosudcu uviedla, že z predložených dokladov nevie vylúčiť, že peniaze vybraté z účtu neboli použité na chod spoločnosti. Bez ďalších dokladov to nemôže jednoznačne konštatovať, že to boli peňažné prostriedky vybraté a použité na účel čo nesúvisí s podnikateľskou činnosťou.

Svedok P. R. M. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred dávnymi rokmi mal od B. J. pôžičku. Tú pôžičku dlho nevracal lebo bol v zahraničí v Rakúsku. Pán J. predal pohľadávku B. B. firma zo Senice. M. B. B. mu napísala dopis, že kúpila pohľadávku od pána J. a túto pohľadávku chce vymáhať, vrátiť, lebo mu predajú chalupu. Tak navštívil pána B. v Senici, povedali si veci, ukázal doklad, že odkúpil pohľadávku, kde bola aj jeho pôžička, bolo ich viac a túto pôžičku žiadal vyplatiť. Tak odišiel, že bude veci riešiť. Ako prišiel domov mu prišiel dopis od exekútora O., že má exekúciu v tej sume pohľadávky, aby ju hneď vysporiadal. Tak ich tam navštívil, starého O. sa pýtal čo sa deje keď vymáha pohľadávku firma B. B.. Bol tam nejaký chaos, ale starý exekútor mu vysvetlil jednoznačne zaplať to všetko, príhod tam desinu a všetko je zaplatené, urobené. Tak zohnal peniaze, exekúciu vyplatil, prišiel tam znova, ukázal, že má zaplatené. Tak to opovažoval za vybavené. Lenže tak sa nestalo. Následne prišiel pán B. aj s O. mladým, dali na geodéziu papier, že pohľadávka je vysporiadaná, mal odblokované čo mal od pána J. založené, dali tam papier a tým považoval záležitosť za ukončenú. Ale dodneska sa tak nestalo, LVčko krádom krádom a nikto nevie čo sa s tým deje.

Na otázky právneho zástupcu poškodeného uviedol, že chceli od neho do 50 tisíc plus poplatky exekútora. V tom bolo napísané, že sú aj úroky z omeškania. Suma bola 30 plus k tomu boli aj nejaké úroky, nevie. Nesledoval to, manželka to robila všetko. Úroky až potom začalo sa keď J. peniaze nedostal, tak začali potom riešiť nejaké úroky od neho, ale to on už neriešil. K predloženému potvrdeniu o zaplatení istiny a výzve na úhradu úrokov od spoločnosti B., H. zo dňa 4.8.2015 uviedol, že o tejto listine vie, riešila to manželka, nakoľko je handicapovaný, odvolala sa, že žiadne ďalšie úroky to nesedelo, je to na súde, dodneska sa to rieši. Je to debilita. Pán J. nedostal peniaze tak začal vymýšľať. Najprv od nich dostal dopis kde bola suma, ktorá bola tá istá, ktorá bola v exekučnom titule plus tie poplatky. Tú sumu čo požadovala firma B. B. celú zaplatil plus poplatky. Už potom nechceli od neho nič zaplatiť.

Na otázky poškodeného uviedol, že keď tvrdí, že mu priniesol potvrdenie o zaplatení istiny a výzvu na úhradu úrokov od spoločnosti B., H. zo dňa 4.8.2015 tak určite (súd poukazuje na skutočnosť, že listina neobsahuje pečať spoločnosti B., H. ani podpis konajúcej osoby). Po vysporiadaní exekúcie komunikácia medzi nimi ustala, nepýtali už asi nič. Nevie sa vyjadriť, či dal trestné oznámenie, kopu vecí mu ušlo, nevie. Vysporiadaním exekúcie, daním na geodéziu mal za to, že je to vysporiadané. Až v druhej fáze niekto začal, že nejaké úroky z úrokov sa majú platiť, ale to dali dievčence na súd a tam je to dodneska. Povedal pred J., že nebude mať ani peniaze ani nehnuteľnosť. To sú jeho zistenia, lebo keď povedal pán J., že peniaze nedostal, tak trochu pátral, usúdil z toho, že peniaze žiadne nedostane. Lebo riešil to jeho advokát N. K. a pán O., to sú kamaráti, partneri, ktorý ho má na výplatnej listine, tým pádom zostali tam. Oslovil Králika, začal jačať, že všetko vybaví a nevybavil nič. Keď bol pán J. preč, tak si tam robil čo chcel. Tým pádom sa to takto urobilo, tak povedal jasne, pochybuje, že mu niekto nejaké peniaze vráti, aj sa to tak stalo. Pán K. robil pánovi J. interné právne pomoci a služby a tak isto ako mu poradil O., tak isto mu poradil aj vymáhanie. To sú kamaráti, to je poprepájané. Môže dosvedčiť, že sa poznajú. Ako môže vystupovať vo veci ako právnik, keď ho nepoveril, nerozumie. A on hovoril, že bol poverený. Tak si to asi vymyslel, to jeho úvahy. N. K. nerobil v kancelárii O., bol len na jeho výplatnej listine. Pretože ľudia zo sociálneho sa sťažovali, že dával exekúcie O., ktorý ho za to platil. Vieš dobre, že pracoval pre H., K.. Teraz budeš tvrdiť, že nie. Prečo by sa priznával k tej akcii, keď to neurobil on.

Na otázku poškodeného uviedol, že na katastri bol pán B. s pánom O..

Na otázky obhajcu uviedol, že pánovi B. v súvislosti s pohľadávkou nedával žiadne peniaze v hotovosti. Všetky platby išli O.. Potom ho pán B. ani pani B. neoslovili, že chcú ďalšie peniaze.

Na otázky samosudcu uviedol, že zmluvu o pôžičke, o ktorej hovoril, že mal podpisovala asi manželka. On určite nie. Ohľadne pôžičky myslí, že neprebíha žiadny súdny spor. Ale myslí, že kvôli tým úrokom manželka zažalovala, že to bolo zaplatené. Len kvôli tým úrokom prebieha niečo. Tam sa odvolali. Tento spor nie je skončený.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že nevie či pán K. je právnik pána J. alebo upratovačka, je mu to jedno, ale pán K. viedol veškeré veci čo sa týka týchto pohľadávok. Robil zmluvu, posielal mu ju na mail. On robil pre pána J., takže nie je pravda, že ho nepoveril. To čo tu páni predvádzajú s nejakým vyplácaním alebo nevyplácaním. To nikto nespороval. Základ je ten, podpísali sa zmluvy nejaké o pohľadávke. Oni si to poslali exekútorovi, on poslal exekútorovi zmluvu, oni to dávali na súd, že pohľadávka je ich. Potom prišli peniaze, všetky išli cez účty, nedostával žiadne peniaze do ruky. Tak ako to vyčíslil ich exekútor, tak sa to vyplatilo. Tomto bol za pánom M., on, že to má vyplatené, on zobral papier, právny zástupca mu vypracoval kvitanciu na kataster. Nebol tam s O., boli tam iba oni dvaja. Tam dal papier, na katastri mu potvrdili odovzdanie kvitancie s tým, že vymažú záložné právo. Tým, že kúpili pohľadávku, nechali na katastri previesť záložné právo na ich firmu. Oni záložné právo vymazalo. Oni nejakým záhadným spôsobom zase zapísali záložné právo na J., ale už nie na firmu, ktorá tam bola pôvodne, ale spravili záložné právo na súkromnú osobu, ktorá dovedy nemala s tou pohľadávkou nič. Potom pán J. zaútočil na ich firmu a pána M., ale s tým už nemali nič.

Svedok E. C. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní uviedol, že s pánom B. boli kolegovia. Vymáhali pohľadávky vo firme C. T., sesterskej spoločnosti na Slovensku, ktorá sa volala Dražobná kancelária, nepamätá si presne názov. Spolupracovali občas. On bol v Bratislave, oni boli v Brne. Vždy mal s ním tie najlepšie skúsenosti, pretože to čo si dohodli bolo vždy v najlepšom poriadku. Pracoval vo firme od roku 2011. V roku 2015 prišiel s tým, že na jeho pani je napísaná firma B., a že by tú firmu previedol na neho, pretože v tej dobe už nemal konkurenčnú doložku, a že by robili v tom odbore pod hlavičkou tej firmy. Pretože on bol ešte v tej dražobke zamestnaný, je riziko, že majiteľ firmy C. T. by to zistil, že na jeho pani je napísaná tá firma, a že by z toho mohli byť problémy, tak by sa to napísalo na neho. Súhlasil s tým, takže sa tá firma prepísala na neho. Podpísal to na notárstve v Brne, ale keďže sa ponáhľal, tak papiere vtedy neprevzal. Dva mesiace sa nič nedialo. Potom mu kolega L. potom doniesol tie papiere. Má pocit, že ich podpísal viac, ako ich dostal. Potom prišli policajti za jeho synom, ten ich odkázal na neho. To sa dozvedel až v roku 2018. V roku 2015 mu volal a on mu nebral telefóny, tak si myslel, že firma nebude fungovať. V podstate ten biznis ani nerozbehol. V roku 2018 sa o to začali policajti zaujímať, tak sa spätne dozvedel, že v roku 2016 mal prebehnúť nejaký prevod peňazí na tú firmu. Napísal mail, že firma žiadne peniaze nemá, a že zanikne ex offo. Policajti mu nepovedali o aké peniaze ide. Keď sa firma prepísovala na neho, tak mu povedal, že firma je čistá. Nedával mu plnú moc, aby pán B. konal za firmu. Dozvedel sa, že v roku 2017 mal údajne podpísať prevzatie nejakého účtovníctva. To je nezmysel. V roku 2015 nevedel nič, v roku 2018 ho kontaktovali policajti a taktiež nevie nič. Z firmy nemal žiadny prospech. Je tam nejaké úpadkové konanie teraz. 28.2.2018 mu napísal mail, že problémy nemajú byť aké, skončí konkurz a firmu vymažú ex offo, lebo nemá majetok. Peniaze za prepis od neho nikto nechcel ani nevymáhal.

Na otázku obhajcu uviedol, že k podpisu zmluvy ho nikto nenútil. Mal kamaráta, veril mu a myslel si, že všetko bude fungovať.

Na otázky samosudcu uviedol, že myslí si, že vie čo je predmetom tohto konania. Má nejaké tušenie. Myslí si, že pán B. dostal od nejakého veriteľa zákazku, aby mu vymohol dlh, dlh vymohol a zabudol zaplatiť veriteľovi. Nedostal sa k žiadnym zmluvám o pohľadávkach. Je presvedčený, že pánovi B., aby za firmu vystupoval nedal. Myslel si, že niečo vymáhal na plnú moc, ktorú mu nedal.

Na otázky právneho zástupcu poškodeného k predloženému protokolu o odovzdaní a prevzatí účtovnej agendy, podkladov a pomocných materiálov v súvislosti s účtovnou jednotkou B., H. zo dňa 2.3.2017 uviedol, že to nie je jeho podpis. Žiadny majetok spoločnosti B. neprevzal. O záväzkoch nebol informovaný. Od policajtov v roku 2018 sa dozvedel, že pán B. tam potom zrejme niečo robil v tej firme. Nepodpisoval závierku za rok 2016.

Právny zástupca uviedol, že firma bola v konkurze a účtovné závierky má v takom prípade podpisovať správca. Čo sa týka účtovníctva, toto malo byť odovzdané pánovi C. v roku 2017, čo však nevylyčuje,

že v roku 2015 prevzal účtovníctvo k tomu kalendárnemu roku. V tom potvrdení nie je napísané, že sa jedná o účtovníctvo z roku 2015-2017. Nevyplýva z toho, že by preberal účtovníctvo 6 rokov dozadu.

Svedok P. C. H. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že B. J. poskytol fin. Pôžičku v r. 2005 pani M. v Zmluve o pôžičke bol okrem istiny aj zmluvný úrok, ktorý bol dohodnutý. Čo sa týka splatnosti istiny, táto mala byť v roku 2007. Istina bola splatená čiastočne v roku 2007. Ďalej až do r. 2013 bol splácaný len zmluvný úrok. Zostatok aj s tým zmluvným úrokom s nezaplatením bol na konci každého roku odsúhlasovaný s protistranou, teda s pani M.. C. J. z dôvodu toho, že pani M. pôžičku nesplatila a prestala platiť aj zmluvné úroky, rozhodol sa postúpiť túto pôžičku exekútorovi na vymáhanie, nakoľko od exekútora nemali žiadnu odozvu, bola následne postúpená spol. B., H. čo bolo s odstupom času. Spisovanie tejto zmluvy neriešil, riešil to niekto iný. B., H. bola spoločnosť, ktorá sa zaoberala vymáhaním pohľadávok a mali očakávanie, že sa im podarí vymôcť predmetnú pohľadávku, nakoľko táto bola sto percentne založená záložným právom na Katastri nehnuteľností. Vie ešte o tom, že vymožená mala byť do konca roku 2015. Do konca roka prišlo len čiastočné plnenie postúpenej pohľadávky, jednalo sa o pohľadávku vo výške cca 49.400,-Eur a plnenie prišlo vo výške - presne si nepamätá, ale okolo cca 2.400,-Eur. Zostatok zostal vo výške 47.000,-Eur. Na účet B. J. nebolo pripísané zo strany spol. Toga žiadne iné plnenie, ale boli oslovení zo strany pani M., že oni predmetnú pohľadávku vyrovnali. Pani M. spomenula, že pravdepodobne ju vyrovnali exekútorovi, ale nie je si sto percentne istý. Pani M. vzhľadom k tomu, že považovala pohľadávku za vyplatenú, chcela aby došlo k uvoľneniu záložného práva na ich nehnuteľnosť zo strany pána J., čo však urobiť nemohol, nakoľko fin. prostriedky v plnej výške teda v sume 47.000,-Eur pánovi J. poukázané neboli. V spol. F. H., H., je J. spoločník a konateľ a on je tam konateľ. Je účtovníkom spoločnosti čo sa týka živnostenského oprávnenia pána J.. Spolupracuje s pánom J. zhruba od roku 1998. Stretol sa osobne s pánom E. B.. Bolo raz v roku 2015, keď p. K. pripravoval zmluvu na firme o postúpení pohľadávok a potom druhý krát to bolo asi u N. Q.. Pri jeho návšteve a stretnutí vo firme B. J. mu ukazovali odsúhlasenie výšky pohľadávky voči pani M., kde bola vyčíslená istina a zmluvný úrok a myslím, že mu robili aj kópiu. Vyčíslenie bolo k 31.12.2014, to bolo to odsúhlasenie a teoreticky tam mohlo byť aj zmluvný úrok za 4 mesiace. Niekedy v máji to bolo postupované, čo tam pri postúpení narátali, pripočítali. Tá výška, ktorá sa postupovala 49.428,-Eur to bolo to číslo. Pán J. nepristúpil k výkonu záložného práva k nehnuteľnosti, lebo každý rok ku koncu roka pán M. a pani M. chodili s tým, že uisťovali pána J. o skorom plnení, že už to bude vyrovnané. Nakoľko ich poznal už dlhšie, tak im to toleroval. Spoločnosť B., H. pred rokom 2015, resp. do dátumu než sa toto začalo riešiť nepoznal. Obchodným aktivitám spol. B. od mája 2015 do 31.12.2015 sa nevie vyjadriť.

Vo svojej následnej výpovedi uviedol, že v spoločnosti F. - H., H., zastáva pozíciu konateľa a pre fyzickú osobu B. J. F. H. má na starosti účtovné záležitosti. Pôvodná zmluva bola uzatvorená na 2 000 000,-SK, neskôr dodatkom upravená na sumu 2 270 000,-SK. Bola uzatvorená medzi subjektom B. J. F. H. a pani U. M.. Podľa zmluvy bol dohodnutý 9 percentný zmluvný úrok, ktorý splácali až do mesiaca máj 2013 s tým, že zaplatili istinu 1 000 000,-SK v roku 2007 a naďalej potom platili 9 percentný zmluvný úrok zo zostatku istiny 1 270 000,-SK. Čo sa týka dátumu dokedy bola pôžička splácaná, k tomu by sa vyjadril tak, že istina bola čiastočne zaplatená v roku 2007 a od tohto dátumu do mája 2013 splácali len zmluvný úrok. O úroku z omeškania nikdy nebola ani reč, resp. pán J. si to zatiaľ voči nim neuplatnil. Na konci každého roka sa spracovával prehľad dlžnej sumy rozdelený na istinu a zmluvný úrok, ktorý bol podpísaný oboma zmluvnými stranami a z ktorého je zrejmé, že sa medzi stranami o úrokoch z omeškania nehovorilo. V zmluve o pôžičke úroky z omeškania riešené neboli, nakoľko sa nikdy ani neriešia zo zákona. Manželia M. prestali reálne pôžičku splácať v máji 2013, kedy prestali vlastne platby platiť. Subjekt F. H. úrok z omeškania naďalej účtoval. A vždy na konci roka ho odsúhlasoval s protistranou a bol ubezpečovaný zo strany manželov M. o skorom fin. vysporiadaní celého záväzku. Nevie sa vyjadriť k tomu, že prečo, bolo vo veci splatenia, vymoženia zostatku dlžnej sumy pôžičky voči manželom M. postupované najskôr postúpením pohľadávky zo strany spoločnosti F. - H. na spoločnosť B. H., Senica a až následne na druhý deň táto pohľadávka zostatok dlžnej sumy z nesplatennej pôžičky bola postúpená na vymoženie exekútorovi, pokyn dal majiteľ B. J.. Vie v nejakých hrubých kontúrach čo vyplývalo z uzavretého zmluvného vzťahu medzi spoločnosťou F. - H. a spoločnosťou B. H., Senica a predovšetkým to, že spoločnosť B. mala zaplatiť odplatu za postúpenie pohľadávky v uvedenej sume. Pôvodná zmluva bola tak, že sa to malo zaplatiť ihneď. Neskôr bolo dohodnuté, že sa to uhradí prostredníctvom splátok do konca roku 2015. Z toho vie, že uhradil jednu čiastku, čím zostatok odplaty ostal v sume 47 000,-Eur. K tomu by chcel ešte uviesť, že nie je pravdou to, že boli zaplatené aj iné splátky za postúpenie, nakoľko prišla platba od B., H., ale bolo to na účet F. H., H. vo výške 300,-Eur, pričom pán B. vedel aké je číslo účtu B. J. F. H.. Zároveň bol pán B. upozornený, že nesmie zamieňať fyzické subjekty a právnickú

osobu a miešať vzťahy medzi nimi navzájom. Neexistuje žiadny doklad medzi B. J. F. H. a manželmi M., ktorý by riešil otázku úrokov z omeškania a následne ich úhradu a preto nevie aký doklad má pán B. k dispozícii, na základe ktorého si tieto úroky z omeškania nevyháňal, lebo nebol na to dôvod. Manželia M. platili len zmluvný úrok a to 9 percentný a úroky z omeškania o nich sa ani nikdy nehovorilo, nikdy neboli vyčíslované.

Svedok N. P. K. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že pracoval vo firme F. H. H., Trenčín na dohodu s tým, že robil návrhy na vymáhanie pohľadávok a návrhy na súdne exekúcie, ale aj ďalšiu právnu agendu, ktorú spoločnosť mala a ktorú bolo treba riešiť. Niekedy v apríli 2015 ho p. J. poveril predajom ťažko vymáhateľných pohľadávok, respektíve starších, ktoré mal voči tým subjektom a obchodným partnerom, ktorí od neho síce tovar odobrali, ale za tento tovar nezaplatili. Nazval by to ako bonus, lebo takto mu to p. J. prezentoval, že v prípade seriózneho záujemcu - subjektu o odkúpenie pohľadávok má tomuto ponúknuť aj pohľadávku P. M., ktorá bola podľa neho vymáhateľná, nakoľko bola podložená notárskou zápisnicou. Pán J. mu povedal, že kto dá 10% z ťažko vymáhaných pohľadávok, dostane ako bonus vymoženie pohľadávky p. M.. Z tohto titulu oslovil 4 firmy – subjekty. Prvý, kto sa prihlásil bol G. U., konateľ firmy G. P. H., B.. Najskôr firma p. U. ponúkla za pohľadávky približne 15% celkovo s tým, že p. J. po telefonickom dohovore, keď bol v Prahe, s touto ponukou súhlasil a takýto obchod odobril. Obchod sa mal uskutočniť v poobedňajších hodinách, keď sa mal p. J. vrátiť z Prahy. C. U. prišiel aj s ponúknutou sumou, čo bolo cca 52.000,- € a keď p. J. prišiel z Prahy, tak sa rozhodol, že túto ponuku neakceptuje a požadoval pohľadávku od P. M. vyplatiť v plnej výške v čiastke 48.000,- € a z ostatných vymáhateľných pohľadávok cca. 10%. Obidve zmluvy boli pripravené do výšky cca 52.000 € spolu, tak ako to mal odkonzultované telefonicky s p. J.. Keď sa však p. J. vrátil z Prahy, povedal mu, že ponuku p. U. neakceptuje a rozhodol sa zaplatiť mu za obidve vypracované zmluvy sumu vo výške 300 €. Povedal p. J., že sú tam aj ďalšie tri firmy, ktoré oslovil a v prípade, že to bude niektorá z nich akceptovať, tak sa mu ozve. Akceptovala to spoločnosť B. H., Senica. Došlo k viacerým stretnutiam zástupcu spoločnosti B. H., konkrétne p. E. B. s ním ako aj s P. H. a na konečnom stretnutí bol prítomný aj p. J.. Myslí, že p. B. prišiel ohľadne týchto pohľadávok asi 2-3 krát do Trenčína. Bolo mu od P. H. povedané, že penále, teda úroky z omeškania na pohľadávke P. M. predstavujú cca 900 €. Na stretnutí medzi p. B. a p. J. boli podpísané obe zmluvy s tým, že pohľadávka p. M. bude vymáhaná cez exekúciu, čo požadoval p. B.. Ten to odôvodnil tým, že nie je si istý výškou pohľadávky, ktorú kupuje. Na exekúciu to dostal N. O. R. G., súdny exekútor, ktorý uvedenú pohľadávku vymáhal v zmysle zákona. Pohľadávka bola vymožená a peniaze boli zaslané na účet spoločnosti B.. Následne na to mu volal p. B., ktorý mu povedal, že ostatné pohľadávky sú málo bonitné a suma 48.000,- € je vysoká a on by chcel znížiť túto sumu. Zmluva bola postavená tak, že mal zaplatiť do konca roka túto sumu - vymoženú pohľadávku v 3 splátkach. Ihneď vyplatil menej bonitné pohľadávky, myslí, že v sume okolo 5.000,- €. p. B. si previedol záložné právo na dom P. M. na seba v Katastri nehnuteľností, nakoľko pohľadávka bola zabezpečená práve týmto záložným právom k nehnuteľnosti P. M.. Záložné právo previedol p. B. na spoločnosť B., čo p. J. nahnevalo, nakoľko predpokladal, že záložné právo bude prevedené až po zaplatení pohľadávky. P. J., keď sa o tom dozvedel, tak mu zavolať a vyčítal mu, že nespravil dobrú zmluvu a že s ním končí a aby sa už ďalej o tieto veci nestaral, že to bude riešiť cez právnickú kanceláriu N. Q.. Odvtedy sa prestal o tieto veci zaujímať a nevie ani ako to celé dopadlo.

Svedkyňa G. U. M. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedla, že v roku 2005 bola uzatvorená Zmluva o pôžičke medzi B. J. - F. H. a ňou U. M. vo výške 2. mil Sk. Z tejto zmluvy o pôžičke boli splácané úroky z pôžičky mesačne zo sumy 2.270 000 Sk, tých navýšených 270. 000,-Sk vyplývalo z následne podpísaného dodatku zo dňa 18.04.2006. Súčasťou zmluvy o pôžičke bola aj Zmluva o záložnom práve, taktiež spísaná medzi nimi dňa 18.04.2006. Od 18.04.2006 platila mesačne úroky v sume 17.025,-SK až do 18.08.2007 sme zaplatili čiastku 1.000 000,-Sk z dlžnej sumy. Každý mesiac zo zostatku dlžnej sumy platili úroky vo výške 316,18 eur až do roku 2013, kedy už financie na to neboli. Do 26.06.2013 kedy už nezaplatila úroky až do začatia exekúcie. Takže dlžná suma aj s úrokmi bola 49.428,42 Eur, ktorú si exekútor aj vymáha. Tým mali všetky dlžoby vyrovnané s firmou H.. Do výsluchu predkladá aj potvrdenie - Daňový doklad - faktúra k V./XXXX o zaplatení, ako vyčíslenie pohľadávky od firmy H.. Neskôr sa dozvedeli, že vymožená suma zo strany exekútorského úradu bola zaslaná na účet spoločnosti B.. Nakoľko nedošlo k výmazu vinkulácie na nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom Zmluvy o pôžičke v rámci záložného práva kontaktovali spoločnosť B., nakoľko z výpisu Katastra nehnuteľností zistili, že záložné právo na ich rodinný dom je vedený na spoločnosť B.. Na základe vzájomných zistení a porovnaní, že dlh vyplývajúci zo Zmluvy o pôžičke bol z ich strany uhradený, ako aj vyplývajúce úroky z omeškania, sa spolu s E. B. zastupujúcim spoločnosť B. dostavili na Kataster nehnuteľností v B. a

to dňa 02.10.2015, kde spoločne podali žiadosť o výmaz záložného práva k ich nehnuteľnosti o čom predkladá aj príslušné doklady. Dňa 07.10.2015 dostali poštou korešpondenčným lístkom oznámenie, že im bol vykonaný zápis práva k nehnuteľnosti záznamom odstúpení od zmluvy o postúpení pohľadávky firmou H. - B. J.. Na základe tohto oznámenia podali na súd žiadosť na výmaz záložného práva a to dňa 26.11.2015. Do dnešného dňa sa nič nekoná. Súd v danej veci ešte stále nerozhodol, nepostupuje. Na otázky vyšetrovateľa uviedla, že čo sa týka dokladu o zaplatení finančných prostriedkov pre pána J., uvádza, že tam je všetko vyplatené, s p. J. o tom nekomunikovala, vždy iba p. H., peniaze posielala cez účet bankovým prevodom, všetky platby mal p. H. zaevidované, k vysvetleniu uvádza, že do dátumu 19.04.2005 splácala úroky vo výške okolo 700 eur mesačne a následne zaplatili p. J. ešte sumu vo výške 1.000.000 SK. Všetky platby sú vedené v účtovníctve firmy H.. Po zaplatení týchto súm bol zostatok vo výške 42.156,28 eur. Od dátumu 19.04.2005 do 26.06.2013 každý mesiac platila úroky vo výške 316,18 eur až do dátumu 10.04.2015. K tomuto dátumu im ostal ešte dlh vo výške 49.428,42 eur. Nakoľko jej bol domov na adresu doručený exekučný príkaz tak čiastku vo výške 49.428,42 eur uhradila plus exekučné trovy, čím považovali túto záležitosť za ukončenú. Číslo účtu bolo vedené v B. na jej meno číslo XXXXXXXXXXX/XXXX odkiaľ mesačne platila úroky. Všetky úhrady zasielala na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Čo sa týka sumarizácie ich pohľadávky každý rok v januári ešte s pôvodným veriteľom p. J. toto spisovali, ale nebolo za prítomnosti p. J., ale ním povereného človeka p. H., preto je presvedčená, že všetky tieto vzájomne odsúhlasené zostatky za príslušní kalendárny rok musia mať k dispozícii, listiny má určite aj ona ale nie pri sebe, viem dodatočne predložiť. C. J. si od nich neuplatňoval aj úroky z omeškania, nevie o tom a nakoľko ako sa vyjadřila už vyššie, že si každý mesiac splácala minimálne úroky tak žiadne úroky z omeškania od nich nepožadoval, tiež zmluvne ani dohodnuté neboli. Nerozumie tomu prečo p. J. čakal až do roku 2015 kedy prestala už platiť aj úroky, prečo exekúciu nedal už v roku 2009, keď zmluva sa mala skončiť už v roku 2008. Nakoľko však stále platila mesačné úroky všetko bolo v poriadku. Doklady, na základe ktorých by bolo preukázané, že ako dlžníci uhradili istinu / požičanú sumu / a aj príslušenstvo k istine t.j. že uhradili aj úroky a úroky z omeškania doma k tomto nemá, nakoľko všetko platila cez internet banking. Všetko musia mať k dispozícii myslí tým všetky ich úhrady v spoločnosti F. — H., videla ich osobne ako ich majú zaevidované, čo sa týka inventarizačných dokladov tak tieto vie tiež predložiť dodatočne. Výzva spoločnosti B., H. na uhradenie sumy 61.541,44 Eur, ktorá mala predstavovať výšku úrokov z omeškania jej doručená bola, žiadne finančné prostriedky im však nezaplatila, zavolała p. B., že tieto sumy sú vymyslené a že mu donesiem potvrdenia o tom, že úroky platila a že má všetko uhradené. Manžel na druhý deň vycestoval za p. B. zo všetkými dokumentmi, predložil mu dokumenty, že majú všetko uhradené aj s úrokmi. Nakoľko p. B. bol uvedený do omylu, že my sme úroky neplatili uznal, naše vyrovnanie dlhu, že máme všetko uhradené a na základe toho dal žiadosť o výmaz záložného práva k nehnuteľnosti. So spoločnosťou B., H. ona osobne bezplatne nespomáhala alebo nebola inak bezplatne súčinná pri odkupovaní pohľadávok pre spoločnosť B., H. ako spôsob vyrovnania ich dlžných úrokov z omeškania voči spoločnosti B., H.. Bezodplatne ani inak pomohli spoločnosti B., H. namiesto uhradenia dlžných úrokov z omeškania. Nijakým spôsobom s firmou B. tak ako to bol naznačené nespomáhali, len mu predložili doklady o tom, že majú aj istinu aj úroky splatené, tým to pre nich skončilo.

Zo Zmluvy postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi postupcom B. J. – F. H., IČO XX XXX XXX a postupníkom B., H. vyplýva, že bola uzatvorená dňa 13.5.2021 s nasledovnými zmluvnými dojednaniami:

- Čl. I. Úvodné ustanovenia.
1. G. C. a G. U. M., E. W. E. XXXXX/XXXX nar. X.XX.XXXX, bytom W., C. XX/X, B. bola uzavretá Zmluva o pôžičke podľa §- u 657 a nasl. Občianskeho zákonníka dňa 18.4.2005. Veriteľ B. J. požičal podľa tejto Zmluvy dlžníčke sumu vo výške 2 000 000,00 Sk (66.387,83 €), Dlžníčka G. U. M., E. W. sa zaviazala celú požičanú sumu vrátiť najneskôr do 18.4.2006. Účastníci Zmluvy sa dohodli, že pôžička bude úročena ročným 9% úrokom.
 2. Dňa 19.4.2005 dlžníčka G. U. M., E. W. podpísala notársku zápisnicu N 95/2005,NZ 16465/2005, NVRIs 16246/2005 na notárskom úrade N. X. Q. so sídlom B., G. Y. X, ktorou plne uznala svoj záväzok a zaviazala sa pôžičku splatiť najneskôr do 18.4.2006 a to na účet veriteľa vedený v B.. Táto notárska zápisnica je vykonateľným exekučným titulom podľa §-u 41 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.
 3. Dňa 30.05.20 Postupca požičal dlžníčke ešte 270.000,00 SK (8.962,35 €) so splatnosťou 18.04.2006. Dlž celkovo činil 2 270 000,00 Sk (75.350,18 €).
 4. Ku dňu podpisu tejto Zmluvy zostáva z celkového dlhu splatiť 49.428 €.
- Čl. II. Postúpenie pohľadávky.

1. Postupca postupuje Zmluvou odplatne svoju Pohľadávku v celkovej sume 49.428 € s príslušenstvom Postupníkovi. Postupník Pohľadávku s príslušenstvom prijíma.

Čl. III.

Odplata za postúpenie pohľadávky.

1. Postúpenie pohľadávky sa uskutočňuje za dohodnutú odplatu vo výške 49 428 € (štyridsaťdeväťtisícštyristodvadsaťosem eur), ktorá je splatná pri podpise tejto Zmluvy.

2. Postupník sa zaväzuje odplatu za postúpenie Pohľadávky podľa čl. III. bodu 1 tejto Zmluvy zaplatiť vo forme štyroch splátok do konca roka 2015 na účet Postupcu v B. Y. na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX.

Čl. IV.

Práva a povinnosti zmluvných strán.

4. Za vymožitelnosť postúpenej Pohľadávky Postupca Postupníkovi neručí, ani mu v súvislosti s Pohľadávkou nedáva žiadne záruky, či osobitné vyhlásenia vzťahujúce sa k Pohľadávke.

5. Postupník vyhlasuje, že je oboznámený s právnym i skutkovým stavom Pohľadávky. Podpisom tejto Zmluvy potvrdzuje, že je oboznámený s okolnosťami dôležitými pre posúdenie bonity dlžníčky a vymožitelnosti Pohľadávky. Prípadná nevymožitelnosť Pohľadávky nemá vplyv na platnosť tejto Zmluvy a nie je ani dôvodom na odstúpenie od nej respektíve na vrátenie alebo zníženie odplaty zaplatenej za postúpenie Pohľadávky.

8. Postupca je oprávnený odstúpiť od zmluvy v prípade, že postupník nezaplatí odplatu za postúpenú pohľadávku v lehote podľa čl. III. Bod 2. tejto zmluvy.

Z dokladov VÚB Banky vyplýva, že z č.ú.: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX spoločnosti B., H.. A. B. vybrala v hotovosti z účtu dňa 5.8.2015 sumu 5000 €, dňa 7.8.2015 sumu 30000 €.

Z výpisu z účtu spoločnosti B., H. č.ú.: H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedeného vo VÚB Banke vyplýva, že dňa 4.8.2015 bola na účet pripísaná suma 49.458 € od O. R. JU, dňa 4.8.2015 bola vykonaná prvá splátka podľa zmluvy vo výške 2.428 € Názov: J., a prvá splátka podľa zmluvy vo výške 5000 € Názov: smoker, dňa 5.8.2015 bol vykonaný výber sumy 5000 €, dňa 7.8.2015 bol vykonaný A. B. výber sumy 30000 €, v dňoch 8.8.2015 výber 300 Euro, 9.8.2015 200 Euro, 14.8.2015 2x 150 Eur, 24.8.2015 300 Euro, 25.8.2015 100 Eur, 27.8.2015 300 Eur, 4.9.2015 400 Eur a v dňoch 27.10.2015, 28.10.2015, 7.11.2015, 9.11.2015, 19.11.2015 a 23.11.2015 po 1000 Eur.

Zo Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 26.10.2015 vyplýva, že A. B. ako jediný spoločník spoločnosti B., H.. IČO XX XXX XXX, previedla celý svoj obchodný podiel vo výške 100% v spoločnosti B., H. na nadobúdateľa E. C. za sumu 5000 €. A. B. notársky osvedčila pravosť svojho podpisu na zmluve dňa 8.12.2015 a E. C. dňa 9.12.2015.

Z emailu zo dňa 23.10.2015 odoslaného G. K. E. B. s predmetom pohľadávky B. J. – B., H. vyplýva nasledovný obsah:

Ako právny zástupca pána B. J. - F.- H., v nadväznosti na Vaše vyjadrenie zo dňa 19.9.2015 si Vás v súvislosti s uzatvorenou zmluvou o postúpení pohľadávky voči G. M. zo dňa 13.5.2015 dovoľujem požiadať o informáciu, či v súvislosti s vymáhaním postúpenej pohľadávky poskytol Vám môj klient dodatočnú súčinnosť resp. či Vám vieme s niečím pomôcť.

Disponujeme informáciou, že od dlžníčky vymáhate i úroky z omeškania z oneskorených platieb vo výške 61.541,44 Eur

Pokiaľ ide o výšku úroku z omeškania, túto môj klient vyčíslil nasledovne:

9.4-18.8.2007 2248 Eur

19.8 -31.12.2007 1393 Eur

Rok 20 08 3 794 Eur

Rok 20 09 3 794 Eur

Rok 20 10 3 794 Eur

Rok 20 11 3 794 Eur

Rok 20 12 3 794 Eur

Rok 20 13 3 794 Eur

Rok 20 14 3 794 Eur

1-4/2015 1265 Eur

Úroky z omeškania spolu 31 464,-Eur

V prípade akýchkoľvek otázok ma prosím kontaktujte.

Zároveň Vám oznamujem, že časť odplaty za postúpenie pohľadávky vo výške 25 000,- Eur bude v najbližších dňoch postúpená na 3 osobu o čom Vám klientovi zašleme riadne oznámenie o postúpení pohľadávky. V prípade, že bude Váš klient v najbližších dňoch uhrádzať odplatu za postúpenie pohľadávky, dajte nám prosím o tom avízo, aby nedošlo k nezrovnalostiam v pripravovaných dokumentoch.

Ďakujem za skorú odpoveď. S úctou.

N. G. K.

Z Rozsudku Okresného súdu Trenčín sp.zn. 26C/120/2015 zo dňa 29.5.2019 vyplýva, že súd vo veci sporu žalobcov 1/ P. R. M., 2/ G. U. M. proti žalovaným 1/ B. J. - F. - H., IČO: XX XXX XXX, 2/ F. - H., H., IČO: XX XXX XXX o určenie, že záložné právo zaniklo, alternatívne o určenie, že pohľadávka zanikla rozhodol, že žaloba sa zamietá v celom rozsahu. Z odôvodnenia rozsudku vyplývajú nasledovné skutočnosti:

Premetom konania bolo určenie, že záložné práva, ktoré vznikli na základe záložných zmlúv zo dňa 18.4.2005 a zo dňa 19.4.2006, uzatvorených medzi žalobcami a žalovaným 1/ zanikli, alternatívne, určenie, že pohľadávka s príslušenstvom zo zmluvy o pôžičke zo dňa 18.4.2005 a jej dodatku zo dňa 19.4.2006 zanikla jej splnením. (Ide celkom zrejme o postúpené pohľadávky, ktoré sú predmetom tohto trestného stíhania).

Medzi sporovými stranami bolo nesporné, že došlo k poskytnutiu pôžičky vo výške 75.350,20 €. Nesporná medzi stranami sporu bola aj výška úroku z omeškania, ktorá mala predstavovať sumu 32.423,92 €. Sporná zostala výška zmluvne dohodnutých úrokov. Zatiaľ čo žalobcovia tvrdili, že zmluvný úrok zo zmluvy o pôžičke predstavoval spolu 13.236,59 €, podľa žalovaných zmluvné úroky predstavujú spolu 51.223,08 €. Medzi stranami sporu je nesporné splnenie pôžičky a jej príslušenstva vo výške 120.262,37 €. Podľa žalovaných však malo byť podľa zmluvy o pôžičke a jej dodatku celkovo zaplatených 159.038,59 € (istina + úrok + úrok z omeškania) a nesplatená časť dlhu, podľa nich predstavuje 39.007,33 € a podľa žalobcov mala žalobkyňa 2/ ku dňu 31.07.2015 zaplatiť žalovanému sumu 121.010,50 € (istina + úrok + úrok z omeškania) a nesplatená časť dlhuje je podľa nich 772,55 €.

Súd v danej veci mal tak z vykonaného dokazovania preukázané, že žalobkyňa 2/ žalovanému 1/ neuhradila pohľadávku v celom rozsahu, jej dlh zo zmluvy o pôžičke a jej dodatku zostal neuhradený minimálne vo výške 772,55 €, keďže uvedená suma v tejto výške je medzi stranami nesporná. Z uvedeného je zrejmé, že k riadnemu zaplateniu dlhu žalobkyňou 2/ nedošlo, preto pohľadávka žalovaného 1/ nemohla zaniknúť. Vzhľadom na uvedené súd žalobe o určenie, že pohľadávka žalobkyne 2/ zo zmluvy o pôžičke a jej dodatku zanikla v celosti vrátane príslušenstva splatením vyhovieť nemohol a žalobu aj v tejto časti ako nedôvodnú zamietol. Keďže nezanikla pohľadávka súd zamietol aj žalobu o určenie právnej skutočnosti, že zaniklo záložné právo.

Následne súd dodal, že za dôležité v danej veci je potrebné odstránenie rozporu, ktorý existuje medzi stranami sporu, a to ohľadne splatnosti zmluvne dohodnutých úrokov z pôžičky. Žalobcovia zastávali názor, že zmluvné úroky z pôžičky veriteľovi patria do splatnosti pôžičky, potom má už len nárok na úroky z omeškania. Žalovaní zastávali názor, že veriteľovi patria zmluvné úroky z pôžičky aj po splatnosti pôžičky, súbežne aj s úrokmi z omeškania. Súd v danej veci dospel k záveru, že žalovanému 1/ vznikol nárok na úroky z pôžičky iba do dňa 18.04.2007, keďže žalobkyňa 2/ a žalovaný 1/ si v zmluve o pôžičke nedohodli ich platenie aj po splatnosti pôžičky, a preto po splatnosti pôžičky nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a iných nárokov z porušenia práva. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 07.05.2014, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.02.2017 sp. zn. 5Co/407/2016. Súd v tomto smere poukazuje na právny názor vyslovený Najvyšším súdom Českej republiky v rozsudku so sp. zn. 350do/101/2002 zo dňa 24.03.2004, ktorý pre blízkosť vtedajšej právnej úpravy nie je dôvod nezohľadniť. Podľa tohto rozsudku peňažný záväzkový právny vzťah môže byť buď vzťahom hlavným alebo vedľajším. Hlavným záväzkovým právnym vzťahom je peňažný záväzkový právny vzťah vtedy, ak jeho kauza smeruje priamo k zaplateniu určitej čiastky peňazí. Vedľajším peňažným záväzkovým právnym vzťahom je záväzkový právny vzťah úrokový, ktorý vzniká iba vtedy, ak medzi účastníkmi existuje peňažný záväzkový právny vzťah hlavný. Splnením hlavného záväzku (alebo iným zo spôsobov jeho zániku) zaniká aj akcesorický záväzok úrokový, pretrváva iba povinnosť uhradiť už dospelé úroky. Tým, že včas nezaplatí úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu.

Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) potom veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani Obchodný ani Občiansky zákonník nezakotvujú majetkovú sankciu pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Nárok na príslušenstvo z príslušenstva pohľadávky nemôže plynúť ani z dikcie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takýto úsudok by totiž bez väzby na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka viedol k záveru, že príslušenstvo z istiny už nie je príslušenstvom pohľadávky, ale novovzniknutou samostatnou pohľadávkou. Branie úrokov z úrokov bolo zapovedané už podľa tradícií rímskeho práva. Citované rozhodnutie je v súlade so závermi uvedenými aj v rozsudku Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Odo 689/2006, pričom ide o závery, z ktorých rozhodovacia prax súdov ČR konštantne vychádza (napr. rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 32 Odo 21/2002 zo dňa 14.04.2004, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 33 Odo 1170/2003 zo dňa 31.08.2004, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 20 Cdo 1258/2005 zo dňa 21.9.2005, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp.zn. 29 Odo 919/2006 zo dňa 30.08.2006, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp.zn. 29 Cdo 1797/2007 zo dňa 23.05.2007, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 32 Cdo 1946/2007 zo dňa 25.06.2007, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 21 Cdo 3161/2006 zo dňa 30.10.2007, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Cdo286/2008 zo dňa 22.04.2008, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Odo 1032/2006 zo dňa 18.06.2008, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 32 Cdo 2865/2007 zo dňa 24.09.2008, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 23 Cdo 1788/2007 zo dňa 26.02.2009, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Cdo 1610/2007 zo dňa 21.05.2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 33 Cdo 903/2008 zo dňa 30.06.2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 33 Cdo 2041/2008 zo dňa 22.07.2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 33 Cdo 3780/2008 zo dňa 29.09.2010, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 29 Cdo 601/2008 zo dňa 08.06.2011, rozsudok veľkého senátu občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 31 Cdo 2036/2009 zo dňa 17.08.2011, rozsudok Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 28 Cdo 685/2011 zo dňa 28.03. 2012, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 28 Cdo 3807/2011 zo dňa 28.03.2012, uznesenie Najvyššieho súdu ČR so sp. zn. 23 Cdo 747/2011 zo dňa 27.07.2012). V kontexte uvedeného súd ustálil, že úroky z omeškania nie je možné priznať aj z úrokov, pretože by tak súd priznal príslušenstvo (úroky z omeškania) z príslušenstva (úrokov), čo je v rozpore s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a v právnej teórii sa takýto postup označuje ako tzv. anatocizmus. V zmysle uvedeného ustanovenia Občianskeho zákonníka úroky z omeškania sú príslušenstvom pohľadávky. Teda zákon rozlišuje medzi pohľadávkou a úrokmi, resp. úrokmi z omeškania, ktoré sú zahrnuté v rámci jej príslušenstva. Uplatnenie si príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania) z príslušenstva pohľadávky, ktorými riadne úroky sú, zákon nepredpokladá.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného E. B. vyplýva jeden záznam, pričom sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený.

Z odpisu z registra trestov obžalovanej A. B. nevyplýva žiaden záznam.

Na podklade takto vykonaného dokazovania Okresný súd Trenčín Rozsudkom sp.zn. 6T/86/2021 zo dňa 12.11.2021 obžalovaných podľa § 285 písmeno b) Tr. oslobodil pretože skutok nie je trestným činom. Poškodeného B. J. – F. H. súčasne podľa § 288 ods. 3 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Krajský súd Trenčín Uznesením sp.zn. 23To/9/2022 zo dňa 17.4.2023 podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil vyššie uvedený rozsudok Okresného súdu Trenčín v celom rozsahu a uložil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Vo svojom zrušujúcom rozhodnutí krajský súd uložil súdu prvého stupňa povinnosť vysporiadať sa so všetkými vytýkanými nedostatkami, prípadne vykonať aj ďalšie dôkazy potrebné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie vo veci (napr. listinné dôkazy, ktoré po vyhlásení napadnutého rozsudku do spisového materiálu doručil poškodený, resp. mailovú komunikáciu obžalovaného E. B. so svedkom E. C. na č.l. 244-248 spisového materiálu).

Krajský súd zároveň súdu prvého stupňa pripomenul, že je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 327 ods. 1 Tr. por.).

Z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 621/2022-42 zo dňa 28.7.2022 vyplýva, že Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 50bdo/20/2021 z 28. júla 2022 bolo porušené základné právo sťažovateľa N. E. M., správcu úpadcu B., H. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1

Ústavy Slovenskej republiky a jeho právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 50bdo/20/2021 z 28. júla 2022 bolo zrušené a vrátené na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia nálezu ústavného súdu vyplýva, že okresný súd zamietol žalobu sťažovateľa (správcu úpadcu spoločnosti B., H.) proti žalovanej bývalej konateľke a jedinej spoločníčke tejto spoločnosti s ručením obmedzeným (obžalovanej A. B.) o vydanie bezdôvodného obohatenia 42 900 eur, ktoré žalovaná vybrala z účtu úpadcu viacerými výbermi hotovosti od augusta do októbra 2015. Podľa okresného súdu žalovaná pri výbere peňazí z účtu konala ako štatutárny zástupca a len preukázaný výber peňazí nie je bezdôvodným obohatením no ani škodou, ktorej vznik na strane úpadcu sťažovateľ nepreukázal.

Krajský súd následne zamietol odvolanie sťažovateľa, pričom uviedol, že dôkazné bremeno preukázania škody je na sťažovateľovi, ktorý netvrdil a ani nepreukázal, čo malo byť protiprávnym úkonom žalovanej s tým, že z výberov hotovosti z účtu úpadcu nemožno uzavrieť, že by bola úpadcovi spôsobená škoda, keďže sťažovateľ nepredložil dôkaz o tom, že žalovaná si peniaze prisvojila alebo použila pre vlastné potreby.

Najvyšší súd vychádzal z toho, že nosným dôvodom zamietnutia žaloby bolo, že výbery peňazí z účtu úpadcu žalovanou nepredstavujú jej bezdôvodné obohatenie a ani škodu úpadcu, za ktorú by žalovaná ako konateľka podľa § 135a Obchodného zákonníka zodpovedala. Za skutkovo rozhodné považoval závery súdov o stave majetku a účtovníctva úpadcu, k čomu dôkaznú povinnosť plnili obe sporové strany. K dovolaciemu dôvodu sťažovateľa podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP najvyšší súd široko zrekapituloval svoju rozhodovaciu činnosť. Následne uviedol, že sťažovateľ si výslovne uplatnil bezdôvodné obohatenie a okresný a krajský súd svoje rozhodnutie založili na neunesení jeho dôkazného bremena o tom, že žalovaná si vybrané peniaze ponechala a nevrátila ich do majetku, teda že by takto došlo ku škode úpadcu. Podľa najvyššieho súdu právna otázka sťažovateľa spočíva na inom než v konaní zistenom skutkovom stave, keď nebolo preukázané, že by si žalovaná vybrané peniaze ponechala pre vlastnú potrebu a úpadcovi ich nevrátila. Podľa najvyššieho súdu ak krajský súd prijal záver o nepreukázaní vzniku škody úbytkom majetku úpadcu ako predpokladu pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu, potom otázka smerujúca k presunu dôkazného bremena vo vzťahu k liberačnému dôvodu podľa § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka vychádza z iného ako zisteného skutkového stavu. Preto ide o otázku hypotetickú, a nie je daná prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP. Ďalej najvyšší súd zdôraznil, že je viazaný zisteným skutkovým stavom a ani prípadná odpoveď na otázku sťažovateľa by nemala vplyv na závery krajského súdu. Sťažovateľovi vytkol, že otázku formuloval ako alternatívnu (bezdôvodné obohatenie alebo náhrada škody), avšak z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že nárok bol posúdený nielen z pohľadu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj z pohľadu škody podľa § 135a a nasl. Obchodného zákonníka. Najvyšší súd uzavrel, že nezistil prípustnosť dovolania sťažovateľa v časti nesprávnosti právneho posúdenia, a preto ho podľa § 447 písm. i) CSP odmietol.

Ústavný súd SR uviedol, že najvyšší súd dovolanie sťažovateľa odmietol s odôvodnením, že dovolacia otázka bola len hypotetická. Pri posudzovaní jej prípustnosti vychádzal zo záveru, ktorý označil ako skutkový, s tým, že ním je viazaný, že vznik škody nebol preukázaný. Preto zastával názor, že otázka dovolateľa o presune dôkazného bremena na žalovanú a jej povinnosť preukázať liberačný dôvod vychádza z iného skutkového stavu, ako bol zistený okresným a krajským súdom. Táto úvaha je však nesprávna. Najvyšší súd nesprávne vychádza z toho, že je viazaný skutkovým stavom, konkrétne tým, že škoda nevznikla. Tým však viazaný nebol, pretože nejde o zistený skutkový stav. Zistený skutkový stav, ktorým bol najvyšší súd viazaný, spočíval v tom, že žalovaná vybrala z účtu úpadcu peniaze. To, či sú tieto peniaze škodou alebo bezdôvodným obohatením, je však právnou, na základe dovolania preskúmateľnou otázkou, keďže na záver, či ide o škodu alebo bezdôvodné obohatenie, je potrebné aplikovať hmotnoprávne normy § 135a Obchodného zákonníka a § 451 Občianskeho zákonníka. Sťažovateľ sa v dovolaní domáhal zodpovedania právnej otázky, či na daný skutkový stav možno aplikovať § 135a Obchodného zákonníka, a právnej otázky, či na daný skutkový stav možno aplikovať § 451 Občianskeho zákonníka. Otázku formuloval alternatívne, keďže okresný a krajský súd nezdôvodnili možnosť použitia § 451 Občianskeho zákonníka, a ak dovolací súd nárok posúdi podľa § 135a Obchodného zákonníka, položil otázku, či ako žalobca znáša dôkazné bremeno ohľadom preukázania liberačného dôvodu podľa § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka. Nebol dôvod na tieto otázky neodpovedať. Odmietnutie dovolania sťažovateľa je výsledkom zjavnej chyby právneho posúdenia

otázky prípustnosti dovolania. Súdna ochrana nebola sťažovateľovi najvyšším súdom poskytnutá v CSP predpokladanej kvalite, čo viedlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a obsahovo zhodného práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto bolo vyslovené porušenie ústavných práv sťažovateľa namietaným uznesením najvyššieho súdu, ktoré bolo následne podľa čl. 127 ods. 2 ústavy zrušené s tým, že vec sa vracia najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude nevyhnutné posúdiť sťažovateľom položenú právnu otázku, či preukázal vznik škody úpadcu a či musel preukázať aj to, akým spôsobom žalovaná peniaze spotrebovala. K námietke sťažovateľa, že súdy nesprávne posúdili dôkazné bremeno, možno uviesť, že okresný a krajský súd nespornú skutočnosť, že žalovaná peniaze z účtu úpadcu vybrala, uzavreli tak, že úpadcovi škoda nevznikla, lebo sťažovateľ nepreukázal, že ich spotrebovala inak ako v prospech úpadcu. Pokiaľ súdy dospeli k právnemu záveru, že vzťah úpadcu a žalovanej sa spravuje § 135a Obchodného zákonníka, potom konštatovanie, že to bol sťažovateľ, kto nepreukázal, že žalovaná nekonala s odbornou starostlivosťou, nie je zjavne nesprávny. To, že žalovaná ako konateľka bola oprávnená na výber peňazí z účtu úpadcu, ešte neznamená, že konala s odbornou starostlivosťou. Okresný súd nesprávne uzavrel, že sťažovateľ má preukázať predpoklady takejto zodpovednosti za škodu, teda vznik škody, protiprávne konanie škodcu, a to porušenie konkrétnej povinnosti a príčinnú súvislosť medzi škodou a protiprávnym konaním žalovanej. Zodpovednosť konateľa za škodu sa spravuje § 135a ods. 3 Obchodného zákonníka. Porušenie povinnosti konateľa konať s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti sa predpokladá a dôkaz opaku je na konateľovi, ktorý musí preukázať že konal s odbornou starostlivosťou a že konal v súlade so záujmami spoločnosti (Q., H., Q., G., A., Q., In: C., G. a kol. Obchodný zákonník. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2022, komentár k § 135a (online), C., E., M., N., C., I., P.: I., O. a kol. Obchodný zákonník. Veľký komentár. Zväzok I (§ 1 až 260). 2. vydanie. Bratislava: Wolters Kluwer SR s. r. o., 2022, s. 1268). Nie sťažovateľ, ale žalovaná mala preukázať skutočnosti odôvodňujúce jej konanie s odbornou starostlivosťou a v záujme spoločnosti. Záver súdov, že nebol preukázaný vznik škody úpadcu, nevyplýva z vykonaného dokazovania. V konaní bolo nesporne preukázané, že došlo k zníženiu majetku úpadcu hotovosťnými výbermi, teda že spoločnosti vznikla škoda. Či tieto peniaze boli použité pre úpadcu, je otázkou preukazovania konania s odbornou starostlivosťou a v záujme spoločnosti. Aj najvyšší súd na okraj uvádza, že sťažovateľ dôkazné bremeno ohľadom vzniku škody uniesol, keď preukázal, že peniaze, s ktorými žalovaná disponovala, z majetku spoločnosti ušli, a to, či peňažné prostriedky boli použité pre spoločnosť, je otázkou konania so starostlivosťou riadneho hospodára, ohľadne ktorej nesie dôkazné bremeno žalovaná. Východisková nesprávnosť v právnom posúdení vznikla už na okresnom súde, keď prijal záver, že sťažovateľ nepreukázal vznik škody, lebo nepreukázal, akým spôsobom žalovaná peniaze minula. Posúdenie toho, či určitá preukázaná nesporná skutočnosť je škodou, je právnou úvahou. Súdy pri vyhodnotení skutkového stavu dospeli k nesprávnemu právnemu záveru o nepreukázaní predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, čo malo za následok nesprávnosť zamietnutia žaloby pre neunesenie dôkazného bremena sťažovateľom. V dôsledku nesprávnych záverov o nepreukázaní vzniku škody z nesporných skutkových zistení bolo na sťažovateľa neprimerane prenesené dôkazné bremeno o tom, ako žalovaná hotovosť spotrebovala, hoci práve ju zaťažovalo bremeno preukázania toho, že s nimi naložila s odbornou starostlivosťou a v záujme spoločnosti.

Z vyjadrenia obhajcu na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že vzhľadom na Nález Ústavného súdu Najvyšší súd zrušil rozhodnutie krajského a okresného súd a vrátil súd Okresnému súdu Senica, vo veci sa zatiaľ nekoná.

Z oboznámenej emailovej komunikácie medzi obžalovaným E. B. a svedkom E. C. zo dňa 27. až 28.2.2018 vyplýva, že svedok E. pokora kontaktoval obžalovaného v súvislosti s tým, že mu volal syn, že bol na výsluchu kvôli firme A. -B., ktorú na neho prepísal, keďže si ho policajti splietli s ním. Svedok v emaily uvádza, že mu píše, lebo od prepísania firmy mu obžalovaný neberie telefón. Nevie čo obžalovaný s firmou urobil za podvod, pretože predtým ho hľadali slovenskí exekútori a teraz policajti a uvádza, že by s ním mal obžalovaný komunikovať, aby sa dohodli čo s tým. Tiež uvádza, že možno nemá kompletné dokumenty z prepisu firmy, pretože si ich mal vtedy obžalovaný odvieť na Slovensko a potom mu niečo poslal späť po C., ale má podozrenie, že dostal iba časť.

Obžalovaný svedkovi odpovedal, že mu volal L., že ho svedok zháňa, že jemu nevolal, nemá zmeškaný hovor. Uviedol, že slovenskí exekútori ho nemohli hľadať, nakoľko nemôžu pôsobiť v ČR, a že žiadny podvod sa nerobil. Kupovali sa pohľadávky od jedného exekútora z Nového Mesta nad Váhom, ale nevydalo sa nič. Čo sa týka papierov po L. mu poslal všetky čo mu mal poslať. Jediné čo vie bol tam

vyhlásený konkurz. L. povedal, že môžu dať zcuka niekde, dohodnite sa kedy môžete obaja, a riešiť tam nie je čo musíme počkať ako dopadne ten konkurz kde keď zistia že firma nemá majetok bude ex offo vymazaná z registra, a doklady si môže skontrolovať má kamaráta právnik tak nech ti ich pozrie aby ti povedal že mu poslal všetko.

Svedok obžalovanému odpísal, že má na neho číslo, na ktoré volal. Ak má obžalovaný iné, aby ho poslal. Uviedol, že pokiaľ je to tak ako píše obžalovaný, prečo ho naháňajú policajti.

Obžalovaný odpovedal, že volal B. čo je právnik čo bol v dražobke a ten mu povedal, že svedka mohol hľadať správca lebo je firma v konkurze ale nie exekútor a policajti že nevie musí vidieť papier tam môže byť vraj nejaký nespokojný veriteľ čo podal znevýhodnenie veriteľa lebo si myslí že sa zarábajú prachy a jemu sa neposlali alebo niečo podobne ale to musí byť napísane na papieri od policajtov a že kludne môžu prísť aj k nemu do BA a môže sa jeho priamo opýtať čo potrebuje a mám číslo rovnaké ako mal šak L. mu voláva. Tak daj nejaký čas a sadneme na kávu a pozrieme čo to prišlo.

Na to svedok odpísal, že by ho zaujímalo, ako môže byť nespokojný veriteľ, keď firma je napísaná na neho, dohovárali sa, že budú robiť spolu, ale on o žiadnych veriteľoch a žiadnych vymáhaniach nič nevie a C. podľa toho, čo mu hovorí, taktiež nič nevie. Vytkol obžalovanému, že chodí po dlžníkoch, vymáha pohľadávky, ale on nič nevie a teraz policajti otravujú jeho deti, lezú do domu ich rodičov, kde 4 roky nebyva a chodiť na svoje náklady do Bratislavy.

Obžalovaný odpísal, že sa dohodli o pohľadávkach a hovoril im, že nejaké má a svedok sľúbil a vykašlal sa na to. Uviedol, či si si svedok nepamätá, že to preberali v Campuse. Nemôže za to tak isto som aj tebe aj pepovi povedal že treba zaplatiť tak zvanú licencnu dan 500 kolko si mi na to dal? ja som zaplatil dve a ty kolko? a nemusis jazdiť do Bratislavy to bol moj návrh aby si sa osobne popýtal a ne ze musis nemusis ist nikam a pohľadavky su vždy trochu o tom ze ta bude niekto nahanat to sa stava si to robil v Profi a videl si ze stale bolo niečo s poldama. a co sa jedna ze na tvoje naklady to tak býva ze občas musis natankovať a niekam zajet nie nedôjde samo. a neviem prečo by niekto mal otravovať tvoje decka tie s ty m nie nemajú to je nejaka blbost prečo by otravovali decka pokiaľ by aj poslali nejakú postu tak tam pisu datum narodenia a myslím ze nemáte rovnaký datum narodenia tomu zase nerozumiem ja prečo decka co to je za blbost. tvoje deti neboli nikde vedene tak prečo by ich niekto otravoval naskenuj mi ten papier co poslali policajti a ja to zavezem právnikovi a kludne na moje naklady.

Svedok odpísal, že obžalovaný mu o licenčných poplatkoch povedal, že sa nemusí starať, že všetko je zaplatené a ak budú prachy z nejakého biznisu, tak sa dohodnú. Kvôli tajným kšeftom bude mať problémy. Zaujíma ho, ako mohol jazdiť vymáhať pod firmou B.. Vo chvíli, keď sa prepísala firma na neho obžalovaný by potreboval od neho plnú moc a tú nepodpísal, aspoň v tých papieroch, ktoré má, žiadna nie je. Taktiež nie je dôvod, aby nejakú plnú moc dával, pretože sa jasne dohodli, že budú jazdiť spolu. Ako mohol obžalovaný vymáhať bez ním podpísanej plnej moci.

Obžalovaný odpísal, že v tých papieroch bola aj plná moc a prečo by si ju tam mal mať ty to neviem keď podpíšeš plnú moc tak ju musí mať ten kto ju používa a povedal som ti o poplatkoch ale že som ich zaplatil a nie že sa nemáš starať to si sa pomýlil. A ty si sľúbil že máš v šuplíku pohľadávky ja som povedal že mam niečo ale ty si sa na to vykašlal a nič si nedal a problémy nemajú byť aké skončí konkurz a firmu vymazu exoffo lebo nemá majetok.

Svedok odpovedal, že kópiu plnej moci musí mať, pretože musí mať kópie od všetkého čo podpísal. Uviedol že to vyzerá, že obžalovaný možno jeho podpis na tej plnej moci mohol taktiež sfaľšovať. Nemal žiadny dôvod dávať vedome plnú moc, pretože sa dohodli, že budú jazdiť spolu. Vytkol obžalovanému, že chodí vymáhať za jeho chrbtom, nie nepovie a on potom bude chodiť na výsluchy. Podľa neho obžalovaný spravil podvod a urobil z neho bieleho koňa bez súhlasu, nepodviedol, len nejakého veriteľa ale aj jeho.

Obžalovaný svedkovi odpísal: Váž slova nikto z teba koňa neurobil to si asi od mala s tým ja nič nemám doklady kópie alebo všetko čo máš mať máš všetko som ti dal a biely kôň by si bol keby som ta navliekol do zadlženej firmy nemyslíš? Asi moc ne ty si nasľuboval kopec veci a vysral si sa na to tak si mal dobehnúť kedykoľvek prečo si neprišiel a nič som nefalšoval ty trole myslíš že sa nechám zavrieť zadarmo za nejaký blbý podpis? A keby si mi nechcel dávať plnú moc jakú si mal predstavu to robiť že ja zoženiem robotu zavolám a ty to prídeš podpísať alebo ako si to myslel a nikto nič nezneužil keby

to tak bolo nestrkám prachy právnikovi neplatím tu daň a jednoducho sa na to vyserem nemyslíš? A nemusíš chodiť nikam nikto ti to nekáže.

Obžalovaný k oboznámenej emailovej komunikácii uviedol: „V krátkosti by som chcel povedať, že z tej komunikácie je úplne zrejmé, že vymáhalo sa ešte predtým, než C. vstúpil do firmy. V podstate papiere, ktoré boli sa mu odovzdali, tam nechýbalo určite nič, boli u toho, nerobilo sa žiadne vymáhanie za jeho chrbtom ani nič podobné, možno som tam tak impulzívne vystúpil, trochu ma vydráždil, situácia sa chcela zachraňovať, tam nebola vôľa z druhej strany – C..“ Na otázku samosudcu uviedol, že so svedkom C. bol vo firme C. T., odišiel odtiaľ v roku 2015 ako zakladal firmu B.. Vo firme C. T. robil od roku 2009. Pokora tam prišiel v roku 2012-2013 a odtiaľ sa poznali.

Obhajca obžalovaného na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na rozhodnutie krajského súdu navrhuje pribrať do konania súdneho znalca, ktorý by zodpovedal otázky najmä v kontexte s pojmom majetok spoločnosti.

Prokurátorka k návrhu obhajcu uviedla, že na strane 10 Uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 23To/9/2022 sa uvádza, že aj odvolací súd má za to, že zo znaleckého posudku a z výpovedi znalca P. R. Q. je možné jednoznačne vyvodiť záver, že výberom finančných prostriedkov v celkovej výške 42 900,-€ došlo k odstráneniu majetku spoločnosti B. H., pričom, ak by nedošlo k týmto výberom, tak poškodený by bol v plnej miery uspokojený v konkurznom konaní. Z uvedeného mám za to, že vybrané finančné prostriedky možno jednoznačne zahrnúť do pojmu majetok spoločnosti a preto nevidím dôvod na ďalšie znalecké dokazovanie v uvedenom smere.

Následne súd vzhľadom na vyjadrenie prokurátorky podľa § 272 odsek 3 Tr. poriadku odmietol vykonať dokazovanie pribratím znalca na posúdenie otázky, čo možno považovať za majetok spoločnosti nakoľko súd je toho názoru, že ide o otázku právnou.

Z oboznámených aktualizovaných odpisov z registra trestov obžalovaných nevyplynuli žiadne zmeny.

V zmysle obžaloby je obžalovaným kladené za vinu, že

A. B. ako konateľka spoločnosti B. H., so sídlom C. XXX/X, H., IČO: XX XXX XXX, po predchádzajúcej dohode s E. B., konajúcim za spoločnosť B. H. na základe generálneho splnomocnenia, vybrali z bankového účtu spoločnosti B. H.. č.ú. H. XXXX XXXX XXXX XXXX v období od augusta 2015 do novembra 2015 finančné prostriedky v celkovej sume 42.900,-€, napriek tomu, že spoločnosť B. H. mala v tej dobe záväzok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2015 voči podnikateľskému subjektu B. J. - F. v sume 49.428,-€ a následne dňa 19.12.2015 previedli spoločnosť B. H. bez ďalšieho majetku použiteľného na uspokojenie svojho veriteľa na E. C., ktorý sa stal jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti, čím tak spôsobili poškodenému podnikateľskému subjektu B. J. – F. - H., so sídlom K. XXX, B., IČO: XXX XXX XX škodu vo výške 42.900,-€.

Z obžaloby vyplýva, že obžalovaní mali vyššie uvedeným spoločným konaním čiastočne zmať uspokojenie svojho veriteľa tým, že odstránili časť svojho majetku a týmto činom spôsobili značnú škodu, čím mali spáchať prečin poškodzovania veriteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona k § 239 ods. 1, písm. a), ods. 4 Tr. zákona.

Ako zo samotnej skutkovej vety (ale aj z vykonaného dokazovania) vyplýva, obžalovaní nemali svojím konaním zmať uspokojenie „svojho“ veriteľa a odstrániť časť „svojho“ majetku, ale zmať uspokojenie veriteľa spoločnosti „B., H.“ a odstrániť časť majetku spoločnosti „B., H.“ Nemožno totiž stotožňovať, prípadne zamieňať si fyzické osoby obžalovaných s právnickou osobou spoločnosťou B., H., ktorá je samostatným právnym subjektom.

Súd tak konštatuje, že skutková veta obžaloby neseď s právnou kvalifikáciou skutku v obžalobe, pričom správne malo byť konanie obžalovaných popísané v skutkovej vete obžaloby kvalifikované ako prečin poškodzovania veriteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zákona k § 239 ods. 2, písm. a), ods. 4 Tr. zákona. Teda obžalovaní mali spoločným konaním čiastočne zmať uspokojenie veriteľa inej osoby (spoločnosti B., H.) tým, že odstránili časť majetku dlžníka (spoločnosti B., H.) a týmto činom spôsobili značnú škodu.

Odvolačný súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol, že súdu prvého stupňa je potrebné predovšetkým vytknúť, že rozhodol o oslobodení obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Tr. por., pretože skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom, bez toho, aby v prvom rade na základe vykonaného dokazovania urobil záver o tom, či sa skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba, vôbec stal. Totiž súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol aj to, že vykonaným dokazovaním nie je preukázaná výška škody, resp. v akej výške malo byť zmarené uspokojenie poškodeného, ak vôbec v nejakej výške bolo. Následne, ale oslobodenie obžalovaných odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by svojím konaním zmarili uspokojenie poškodeného ako veriteľa spoločnosti B., H. tým, že by odstránili časť majetku tejto spoločnosti, pričom poukázal aj na zásadu ultima ratio. Odvolačný súd k tomu podotkol, že až na základe riadne ustáleného skutkového stavu v prípade zistenia, že skutok sa stal, je možné rozhodovať o tom, či je aj trestným činom. V opačnom prípade prichádza do úvahy prednostne rozhodnutie o oslobodení obžalovaného podľa § 285 písm. a) Tr. por., ktoré zákonné dôvody na oslobodenie spod obžaloby sú pre obžalovaného priaznivejšie. Už len v tomto naznačenom smere potom odvolačný súd uvádza, že napadnutý rozsudok je nejasný a v dôsledku toho aj nepreskúmateľný (§ 168 ods. 1 Tr. por.).

Prvostupňový súd vo svojom oslobodzujúcom rozsudku ustálil a aj aktuálne opätovne konštatuje, že vykonaným dokazovaním je preukázané, že A. B. ako konateľka spoločnosti B. H., so sídlom C. XXX/X, H., IČO: XX XXX XXX, po predchádzajúcej dohode s E. B., konajúcim za spoločnosť B. H. na základe generálneho splnomocnenia, vybrali z bankového účtu spoločnosti B. H. č.ú. H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX v období od augusta 2015 do novembra 2015 finančné prostriedky v celkovej sume 42.900,-€, napriek tomu, že spoločnosť B. H. mala v tej dobe záväzok na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 13.05.2015 voči podnikateľskému subjektu B. J. - F. v sume 49.428,-€ a následne dňa 19.12.2015 previedli spoločnosť B. H. bez ďalšieho majetku použiteľného na uspokojenie svojho veriteľa na E. C., ktorý sa stal jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti.

Uvedené skutočnosti totiž nie sú sporné a súd ich má preukázané nielen výpoveďami svedkov, výpoveďou znalca P. R. Q., oboznámenými listinnými dôkazmi (zmluvou o prevode obchodného podielu, listiny preukazujúce výber peňazí z účtu spoločnosti, zmluvou o postúpení pohľadávky), ale aj výpoveďou obžalovaného E. B., ktorý žiadnu z vyššie uvedených skutočností nespороval.

Keďže vykonaným dokazovaním je preukázané, že vyššie uvedený skutkový dej uvedený v obžalobe sa stal, najmä okolnosť, že finančné prostriedky v sume 42.900,- € boli vybraté z účtu spoločnosti B., H. súd konštatuje, že na základe týchto vykonaných dokazovaní preukázaných a nesporných skutkových okolností, nie je možné konštatovať, že by sa skutok uvedený v obžalobe nestal, pričom je potrebné posúdiť, či vybratím finančných prostriedkov z účtu spoločnosti došlo k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu, teda či skutok vykazuje všetky znaky tak objektívnej ako aj subjektívnej stránky trestného činu.

Keďže trestný čin poškodzovania veriteľa podľa § 239 Tr. zákona je trestným činom úmyselným, je potrebné skúmať, či je vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaní týmto svojím konaním:

- odstránili časť majetku (peňažné prostriedky vo výške 42.900,-€) spoločnosti B., H., (objektívna stránka)
- spôsobili tak veriteľovi B. J. – F. - H., so sídlom K. XXX, B., IČO: XXX XXX XX škodu a ak áno v akej výške (objektívna stránka),
- úmyselne zmarili uspokojenie vyššie uvedeného veriteľa spoločnosti B., H. (subjektívna stránka)

V tejto súvislosti súd považuje za dôležité vyjadriť sa k oboznámenému Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky III.ÚS 621/2022-42 zo dňa 28.7.2022 a to v tom zmysle, že skutočnosti vyplývajúce z predmetného nálezu sú nielen z hľadiska skutkových okolností, ale aj z hľadiska právneho posúdenia bezpredmetné pre rozhodnutie v tejto trestnej veci.

Z hľadiska skutkových zistení súd poukazuje na skutočnosť, že z nálezu ústavného súdu vyplýva, že všeobecné súdy vo svojich rozhodnutiach konštatovali, že vykonaným dokazovaním v civilnom sporovom konaní nebolo preukázané, že by si obžalovaná (obžalovaní) peňažné prostriedky vo výške 42 900 eur, ktoré vybrala z účtu spoločnosti B., H. viacerými výbermi hotovosti od augusta do októbra

2015 prisvojila (prisvojili) alebo použili pre vlastné potreby, teda, že by tieto prostriedky boli odstránené z majetku spoločnosti B., H..

Z hľadiska právneho posúdenia súd poukazuje na skutočnosť, že predmetom konania na ústavnom súde bolo posúdenie dôkazného bremena zodpovednosti za škodu podľa obchodnoprávnych predpisov (§ 135a ods. 3 Obchodného zákonníka), pričom ústavný súd ustálil, že dôkazné bremeno v civilnom sporovom konaní, že škoda nevznikla je na žalovanej ako konateľky spoločnosti B., H., ktorá v tomto trestnom konaní vystupuje ako obžalovaná, ktorá má v civilnom sporovom konaní preukázať skutočnosť odôvodňujúce jej konanie s odbornou starostlivosťou a v záujme spoločnosti B., H..

Z uvedeného vyplýva, že obžalovaná ako konateľka spoločnosti B., H. môže niesť zodpovednosť za škodu spôsobenú veriteľovi (veriteľom) podľa obchodnoprávnych predpisov (§ 135a ods. 3 Obchodného zákonníka) nielen vtedy, ak by svojim konaním spôsobila škodu úmyselne (úmyselne si prisvojila alebo použila peňažné prostriedky pre vlastné potreby, alebo inak ich odstránila z majetku spoločnosti B., H.), ale aj vtedy, ak by ju spôsobila z nebanlivosti, a dokonca aj v prípade, ak by svojim konaním veriteľom žiadnu škodu nespôsobila, peniaze si neprisvojila, nepoužila pre vlastné potreby a neodstránila z majetku spoločnosti B., H., ale použila ich na chod spoločnosti, ak iba jednoducho nebude vedieť preukázať skutočnosť odôvodňujúce jej konanie s odbornou starostlivosťou.

V trestnom konaní však platí obrátené dôkazné bremeno, ktoré nie je na obžalovanom, ale je na prokurátorovi, pričom bez ohľadu na to, či by bola v civilnom sporovom konaní konštatovaná zodpovednosť obžalovaného za škodu podľa civilných predpisov, prokurátor v trestnom konaní musí preukázať zavinenie obžalovaných v tomto prípade vo forme úmyslu, ktorý sa musí vzťahovať ku všetkým znakom objektívnej stránky trestného činu. V trestnom konaní je tak potrebné obžalovaným preukázať úmyselné zavinenie, ktoré dôkazné bremeno zaťažuje prokurátora.

Pokiaľ ide o otázku, či obžalovaní odstránili časť majetku (peňažné prostriedky vo výške 42.900,-€) spoločnosti B., H., obžalovaný E. B. (obžalovaná A. B. odmietla vypovedať) na svoju obranu uviedol, že uvedené peňažné prostriedky neodstránili z majetku spoločnosti B., H.. Vo svojej výpovedi uviedol, že všetky peniaze, ktoré sa vyberali sa používali na chod firmy, či už na nákup pohľadávok, či zaplatiť sociálku, čokoľvek čo bolo treba. Je veľa veriteľov, ktorí majú sami problémy a chcú vyplatiť pohľadávku v hotovosti. Nechce to cez účet, lebo ho má z nejakého dôvodu zablokovaný. Nikdy to neriešil, ani nemusel. Pokiaľ niekto povedal, že predá pohľadávku v hotovosti, tak mu dal peniaze. Štandardne kupovali pohľadávky v hotovosti. Potom sa účtovníkovi dali doklady od toho, nevie ako to on účtoval. Vie, že jednu pohľadávku odkúpil v Trebišove. To súvisí s tými výbermi. Nepamätá si presne koľko zaplatili ani ako sa volá firma. Je to cez štyri roky.

V súvislosti s touto otázkou súd v pôvodnom oslobodzujúcom rozsudku zohľadnil výpoveď znalca P. R. Q., ktorý vo svojej výpovedi síce uviedol, že hotovostné výbery finančných prostriedkov, keďže nemal k dispozícii celé účtovníctvo, by bolo možné interpretovať tak, že predstavujú majetok, ktorý bol odstránený z majetku spoločnosti B., H., avšak zároveň uviedol, že ak výber nie je zaevidovaný v pokladni a nie je doklad o jeho použití, v rámci rekonštrukcie účtovníctva sa pohľadávka zaeviduje voči spoločníkom, pričom v prípade, ak by sa v účtovníctve inej spoločnosti nachádzali príslušné doklady a spravil by sa zrkadlový obraz účtovníctva, je možné zmeniť účtovnú závierku, výpoveď znalkyne P. G. N., ktorá vo svojej výpovedi uviedla, že pokiaľ nemá k dispozícii kompletne účtovníctvo, to znamená účtovné knihy všetky aj účtovné doklady, tak v podstate jednoznačne nemôže skonštatovať, že by tie výbery znamenali, že tie peniaze boli použité na nejaké súkromné účely, na účely čo nesúviseli s podnikateľskou činnosťou spoločnosti, pričom z predložených dokladov nevie vylúčiť, že peniaze vybrané z účtu neboli použité na chod spoločnosti, výpoveď účtovníka spoločnosti B., H. svedka N. L., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že nestalo sa počas toho obdobia, že by mu v účtovníctve alebo v zostavách nesedeli finančné prostriedky, ktoré boli prijaté s finančnými prostriedkami, ktoré boli deklarované ako vydané, pravdepodobne mu boli predložené doklady na čo bol použitý výber 30000, ak pri uzávierke neboli tie peniaze zaúčtované v pokladni, tak jediná možnosť je, že boli predložené doklady, ktoré ich odtiaľ dostali, ako aj skutočnosť, že podľa výpovede účtovníka spoločnosti B., H. svedka N. L., OČTK mali po spáchaní skutku k dispozícii kompletne účtovníctvo spoločnosti B., H. viac ako pol roka, nakoľko im bolo týmto účtovníkom vydané a následne mu bolo aj vrátené, pričom ho mali celé prejsť a malo byť v poriadku.

V súvislosti dodatočne oboznámenou emailovou komunikáciou súd dodáva, že z jej obsahu nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, že by E. C. bol typickým bielym koňom, ako vo svojej výpovedi uvádza. V predmetnej komunikácii totiž sám E. C. priznáva, že spoločnosť B., H. kúpil s úmyslom („dohodli sa, že budú robiť spolu“) s obžalovaným spoločne pokračovať v predmete podnikania spoločnosti (mal v rovnakom predmete podnikania pôsobiť s obžalovaným predtým v inej firme), pričom z jej obsahu možno vyvodiť, že má aj nejaké doklady spoločnosti B., H., možno aj účtovníctvo, pokiaľ ho z nejakého iracionálneho strachu neodstránil. Uvedený svedok totiž v komunikácii uvádza, že iba možno nemá kompletne dokumenty z prepisu firmy, ktoré mal obžalovaný odvieť na Slovensko a potom mu mal obžalovaný niečo poslať po „C.“, pričom má iba podozrenie, že mohol dostať iba časť. Obžalovaný mal odpísať, že mu poslal všetky papiere, ktoré mu mal poslať po „L.“, doklady si môže skontrolovať, právnik nech potrie, aby mu povedal, že mu poslal všetko. Svedok tiež priznáva, že sa bavili o licenčných poplatkoch. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikát R 124/2012, podľa ktorého samotným prevodom obchodného podielu (obchodných podielov) v spoločnosti s ručením obmedzeným z doterajšieho spoločníka (doterajších spoločníkov) na inú osobu (iné osoby), a to či už odplatným alebo bezodplatným, nedochádza k žiadnej zmene vo vzťahu k výške majetku spoločnosti, a tým ani len k čiastočnému zmareniu uspokojenia veriteľa, preto takýto prevod sám osebe nemôže naplniť skutkovú podstatu tohto trestného činu.

Pokiaľ ide o otázku, či konaním obžalovaných vznikla poškodenému škoda, t.j. že sa poškodenému nedostalo to, čo zodpovedá jeho nároku v zmysle obsahu konkrétneho záväzkového vzťahu, o ktorý v danom prípade ide, obžalovaný na svoju obranu vo svojej výpovedi uvádzal, že sa chcel s poškodeným dohodnúť, nakoľko príslušenstvom postúpenej pohľadávky mali byť aj úroky z omeškania, ktoré ale jej príslušenstvom neboli. Obžalovaný tak namietal, že pohľadávka postúpená poškodeným na spoločnosť B., H. nemala dohodnutý, poškodeným deklarovaný obsah.

V súvislosti s touto otázkou súd v pôvodnom oslobodzujúcom rozsudku zohľadnil skutočnosť, že poškodený vo svojej výpovedi potvrdil, že obžalovaný žiadal zľavu z kúpnej ceny za postúpenie pohľadávky, pričom ešte aj na hlavnom pojednávaní pred súdom deklaroval, že obsahom pohľadávky, ktorú na spoločnosť B., H. postúpil sú aj úroky z omeškania, ktoré právny zástupca poškodeného ešte pred splatnosťou odplaty v emaily zo dňa 23.10.2015 odoslaného obhajcovi obžalovaného vyčíslil na sumu 31 464,-Eur, ktorých deklarovaná existencia však vykonaným dokazovaním preukázaná nebola a nevyplyva ani z oboznámených listín zo spisu Okresného súdu Trenčín sp.zn. 26C/120/2015.

Keďže právna úprava postúpenia pohľadávky nezakladá len práva postupcu a povinnosti postupníka, ale aj práva postupníka a povinnosti a zodpovednosť postupcu, súd uvedenú obranu obžalovaného (obžalovaným uplatňovanú zľavu z kúpnej ceny za postúpenie pohľadávky z dôvodu, že postúpená pohľadávka nemá deklarovaný obsah) v pôvodnom oslobodzujúcom rozsudku právne posúdil ako protinárok spoločnosti B., H. voči postupcovi (poškodenému), zo zodpovednosti postupcu podľa § 527 1 písm. a) OZ, že spoločnosť B., H. sa nestala namiesto postupcu veriteľom pohľadávky s dohodnutým obsahom (zodpovednosť poškodeného za pravosť a kvalitu pohľadávky), keďže súd po zohľadnení skutočností, že táto zodpovednosť je v zmysle zákona zodpovednosťou objektívnou, ktorej sa postupca nemôže zbaviť, pričom zákon v tomto prípade nepripúšťa ani liberáciu, dospel k záveru, že uvedená skutočnosť (obžalovaným uplatňovaný protinárok z väd postúpenej pohľadávky) má vplyv na ustálenie výšky škody, t.j. na ustálenie výšky nároku poškodeného v zmysle obsahu konkrétneho záväzkového vzťahu (zmluvy o postúpení pohľadávky), o ktorý v tomto prípade ide, ktorú výšku škody tak súd na podklade vykonaného dokazovania nevedel jednoznačne ustáliť a v zmysle zásady ultima ratio vec ustálil ako obchodnoprávny spor.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí uviedol:

Po preskúmaní veci sa odvolací v podstate stotožnil s podstatnými odvolacími námietkami prokurátora, keď dospel aj k záveru, že súd prvého stupňa sa nevyssporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre svoje rozhodnutie (o podanej obžalobe), pretože pri hodnotení dôkazov nepostupoval dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. nehodnotil ich podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo a v ich súhrne, a na základe toho neurobil logicky odôvodnené úplné skutkové i právne zistenia (závery) podstatné pre rozhodnutie vo veci samej (o obžalobe).

· Všeobecne k trestnému činu poškodzovania veriteľa

Podľa § 239 ods. 1 Tr. zák. kto, čo aj len čiastočne, zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že

- a) zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení alebo inak odstráni čo aj len časť svojho majetku,
 - b) zaťaží vec, ktorá je predmetom záväzku, alebo ju prenajme,
 - c) predstiera alebo uzná neexistujúce právo alebo záväzok, alebo postúpi svoju pohľadávku, alebo prevezme dlh iného, i keď na to nebol povinný ani oprávnený, alebo
 - d) predstiera zmenšenie svojho majetku alebo jeho zánik,
- potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 239 ods. 2 Tr. zák. rovnako ako v odseku 1 sa potrestá, kto, čo aj len čiastočne, zmarí uspokojenie veriteľa inej osoby tým, že

- a) zničí, poškodí, urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení, daruje alebo inak odstráni čo i len časť majetku dlžníka, alebo
- b) na majetok dlžníka uplatní neexistujúce právo alebo pohľadávku.

Podľa § 239 ods. 4 Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 a spôsobí ním značnú škodu.

V prípade trestného činu poškodzovania veriteľa je majetkom, ktorému sa poskytuje ochrana (individuálny objekt), pohľadávka veriteľa, a teda objektom tohto trestného činu je právo veriteľa na uspokojenie pohľadávky, ktorú má tento veriteľ voči svojmu dlžníkovi.

Pojem "majetok" pri tomto trestnom čine treba chápať v širšom slova zmysle, a teda nielen hnutelné či nehnuteľné veci, peniaze, pohľadávky, cenné papiere, ale aj iné majetkové práva a všetky peniazmi oceniteľné hodnoty.

Páchatelom tohto trestného činu, pokiaľ ide odsek 1, môže byť len dlžník, teda osoba, ktorá má voči veriteľovi určitý záväzok.

Pokiaľ ide o odsek 2, v tomto prípade ide o subjekt všeobecný. Trestne zodpovedným môže byť ktokoľvek (fyzická aj právnická osoba), kto tam opísaným konaním čo aj len čiastočne zmarí uspokojenie veriteľa inej osoby. Zákon teda nepožaduje na rozdiel od odseku 1 od páchatela či spolupáchatela trestného činu, aby bol veriteľovým dlžníkom. Aj v tomto prípade však musí existovať určitý záväzkový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom.

Objektívnou stránkou tohto trestného činu je čo aj len čiastočné zmarenie uspokojenia vlastného veriteľa (odsek 1) či veriteľa inej osoby (odsek 2) konaním, ktoré je alternatívne vymedzené skutkovou podstatou tohto trestného činu (postihujú sa všetky typické konania, ktorých cieľom je zbavovanie sa majetku dlžníka a ktoré môžu spôsobiť následok vo forme poškodeného veriteľa).

Ako už bolo naznačené, základným predpokladom trestnej zodpovednosti za tento trestný čin je existencia záväzku medzi dlžníkom a veriteľom. V zmysle § 488 Občianskeho zákonníka je záväzkovým vzťahom taký právny vzťah, z ktorého vzniká veriteľovi právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi naopak vzniká povinnosť plniť záväzok. Pokiaľ ide o obsah záväzkového vzťahu, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

Z hľadiska trestnej zodpovednosti za tento trestný čin je v podstate jedno, akým spôsobom záväzkový vzťah, resp. zo záväzkového vzťahu vyplývajúca pohľadávka veriteľa vznikla. Dôležitá je existencia platnej pohľadávky, keďže právo na plnenie veriteľovi vzniká práve na základe pohľadávky. Skutková podstata tohto trestného činu tak chráni uspokojenie pohľadávok vzniknutých na základe zmluvy, spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo mnohých iných skutočností, ktoré predpokladajú právne predpisy ako skutočnosti zakladajúce záväzkový vzťah. Nie je pritom dôležité ani to, či pohľadávka vznikla v súvislosti s podnikateľskou činnosťou alebo nie. Rovnako nie je dôležité, kto je subjektom takéhoto záväzkového vzťahu (fyzická osoba, právnická osoba či štát).

Pre správne posúdenie záväzkového vzťahu a prípadné vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti je nevyhnutné dôsledne skúmať obsah tohto záväzkového vzťahu. Totiž zmarenie uspokojenia veriteľa sa musí posudzovať podľa obsahu konkrétneho záväzkového vzťahu. Veriteľ má právo dostať to, čo zodpovedá jeho nároku v zmysle obsahu konkrétneho záväzkového vzťahu, o ktorý v danom prípade ide.

Ak páchatel' jedným alebo viacerými spôsobmi konaní alternatívne vymenovanými v písmenách a) až d) odseku 1, resp. v písmenách a) a b) odseku 2 § 239 Tr. zák. dosiahne stav, že veriteľ nedostane aspoň sčasti to, čo by podľa obsahu záväzku mal dostať a zároveň sa tento veriteľ nemôže uspokojiť z iného majetku dlžníka, dopúšťa sa tohto trestného činu.

Dokonanie tohto trestného činu znamená situáciu, keď sa veriteľ v dôsledku dispozície dlžníka (či inej osoby) s majetkom nemôže domôcť svojej pohľadávky, ktorá sa už v zmysle záväzkového vzťahu, na základe ktorého vznikla, stala splatnou. Konanie dlžníka (resp. inej osoby) pred splatnosťou pohľadávky ale môže zakladať trestnosť vo forme pokusu trestného činu, resp. prípravy trestného činu (k tomu porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júla 2019, sp. zn. 6 Tdo 26/2019).

Pokiaľ ide o správne vymedzenie výšky škody pri tomto trestnom čine, pôjde o škodu na majetku veriteľa, pričom jej podstata bude spočívať v tom, že sa veriteľovi nedostane takého plnenia z majetku dlžníka, ktorého by sa mu za iných okolností dostalo (primerane porovnaj R 124/2012, resp. už vyššie citovaný rozsudok najvyššieho súdu).

Naviac Trestný zákon nevyžaduje spôsobenie škody v konkrétnej minimálnej výške pre naplnenie základnej skutkovej podstaty tohto trestného činu podľa § 239 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., čo vyplýva zo slovného spojenia "čo aj len čiastočne zmarí uspokojenie". Výška škody sa pri tomto trestnom čine stáva určujúcou až pre naplnenie znakov jeho kvalifikovaných skutkových podstát podľa odsekov 3 až 5 § 239 Tr. zák.

Napokon pokiaľ ide o subjektívnu stránku tohto trestného činu, vyžaduje sa úmyselné zavinenie vo forme priameho či nepriameho úmyslu. Páchatel' teda musí realizovať konanie opísané príslušnou skutkovou podstatou s tým vedomím, že má veriteľa, ktorého uspokojenie svojím konaním chce zmariť alebo je s týmto minimálne uzrovený.

· Konkrétne k prejednávanej veci

V zmysle vyššie uvedeného potom odvolací súd k dôvodnosti podstatných odvolacích námietok prokurátora uvádza nasledovné:

Podľa obsahu písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi nimi dňa 13.05.2015 bola z veriteľa na dlžníka postúpená konkrétna pohľadávka veriteľa voči inému dlžníkovi v celkovej výške 49.428,- Eur s príslušenstvom. Bola za to dohodnutá aj odplata, a to vo výške 49.428,- Eur, ktorá bola splatná pri podpise tejto zmluvy, resp. podľa ďalšieho bodu tejto zmluvy ju mal dlžník zaplatiť vo forme 4 splátok do konca roka 2015 na bankový účet veriteľa. Z hľadiska takéhoto zjavného rozporu ale odvolací súd dospel k záveru, ktorý v podstate aj vyplynul z vykonaného dokazovania na súde prvého stupňa, že za deň (dátum) splatnosti postupovanej pohľadávky je pri tomto nejednoznačnom dojednaní zmluvných strán možné chápať deň 31.12.2015 (posledný deň roka 2015). Obsah záväzkového vzťahu medzi veriteľom (poškodeným) a dlžníkom (spoločnosťou TO-GA, s.r.o.) bol teda nadmieru jasný a nie komplikovaný.

K tomu zároveň odvolací súd dodáva, že sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by bola zmluva o postúpení pohľadávky v inkriminovanom čase (do roku 2015) zrušená v dôsledku odstúpenia od zmluvy zo strany poškodeného, a preto dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že táto zmluva tak "zostala" od po takomto odstúpení platnou.

Pokiaľ ide o obžalovanú A. B., ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, podľa ktorého bola "len" formálnou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti B., H., pričom o reálnom obchodovaní tejto spoločnosti nemala vedomosť, čím súd prvého stupňa odôvodnil záver o tom, že v jej prípade nebolo preukázané naplnenie subjektívnej stránky stíhaného trestného činu.

V tejto súvislosti aj odvolací súd poukazuje na výpoveď svedka N. L., podľa ktorej k nemu ako účtovníkovi chodila obžalovaná, či už sama alebo spoločne s obžalovaným E. B., pričom mu raz mesačne na pravidelnej báze nosili faktúry, bankové výpisy, bločky a pod. Svedok tiež uviedol, že pripravoval daňové priznanie spoločnosti B., H. za rok 2015, ktoré bolo štandardné, v súlade so skutočnosťou. Účtovníctvo tejto spoločnosti viedol od jej založenia, až do obdobia asi pol roka po predaji obchodného podielu, teda aj v inkriminovanom čase. Napokon tento svedok uviedol, že sa mu nestalo počas tohto obdobia, že by mu v účtovníctve alebo v zostavách nesedeli finančné prostriedky, ktoré boli prijaté, s finančnými prostriedkami, ktoré boli deklarované ako vydané. Napokon obžalovaný E. B. vypovedal, že čo sa týka účtovníctva, celé ho viedol svedok N. L..

Úmyselné konanie aj tejto obžalovanej preukazuje aj fakt, že v období od augusta 2015 do novembra 2015, kedy vyberala finančné prostriedky z bankového účtu spoločnosti B., H. (o tom, že ich vyberala práve ona a že nebol preukázaný konkrétny účel týchto výberov, nasvedčuje nepriamo aj odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Skalica vo veci pod sp. zn. 1C/24/2017, na jeho strane 2, bod 3., č.l. 904 spisového materiálu) a nebol preukázaný ich konkrétny účel), súčasne podpísala zjavne účelovú zmluvu o prevode obchodného podielu (dňa 26.10.2015), kde ako jediný spoločník previedla celý svoj obchodný podiel v spoločnosti B., H. na svedka E. C. za sumu 5.000,- Eur, ktorú od svedka následne nikdy nepožadovala uhradiť. Obžalovaná A. B. dňa 08.12.2015 notársky osvedčila pravosť svojho podpisu na tejto zmluve. Pritom obžalovaný E. B. vypovedal, že týchto výberoch z bankového účtu spoločnosti B., H. vedel, dohodli sa s obžalovanou A. B..

Túto zjavnú účelovosť v konaní obžalovaných s cieľom čiastočne zmariť uspokojenie poškodeného, resp. podpísanej zmluvy o prevode obchodného podielu preukazuje aj výpoveď svedka E. C., ktorý vypovedal, že pri prevode obchodného podielu neprevzal žiadny majetok ani účtovníctvo spoločnosti B., H. (nevedel takýto majetok ani špecifikovať) a o záväzkoch spoločnosti nebol informovaný. Bol predtým ale obžalovaným E. B. informovaný o tom, že tá spoločnosť je "čistá". Svedok uviedol aj to, že podpis na preberacom protokole ohľadom účtovníctva spoločnosti B., H. zo dňa 02.03.2017 nie je jeho, i keď skutočnosť, že mal prevziať toto účtovníctvo (dňa 26.10.2015), vyplýva aj zo zmluvy o prevode obchodného podielu (?).

Napokon takúto účelovosť podporuje aj výpoveď obžalovaného E. B., že "vec chcel riešiť aj pokiaľ išiel konkurz". Pritom návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti B., H. bol spísaný až dňa 08.12.2016.

Napokon je potrebné v neprospech obžalovanej A. B. vyhodnotiť aj tú skutočnosť, že najväčšie výbery (vo výške 35.000,- Eur) vykonala len krátko po pripísaní sumy 49.458,- Eur na bankový účet spoločnosti B., H. (pripísaná bola dňa 04.08.2015, k týmto výberom došlo následne v dňoch 05.08.2015 a 07.08.2015), ktorého bola ako jediná disponentom. Pritom v dňoch 04.08.2015 boli vykonané prvé splátky postúpenej pohľadávky, avšak len vo výškach 2.428,- Eur a 5.000,- Eur.

Taktiež je potrebné poukázať na listinný dôkaz na č.l. 244-248 spisového materiálu - ide o mailovú komunikáciu obžalovaného E. B. so svedkom E. C., najmä zo dňa 28.02.2018 (teda dlhší čas po prevode obchodného podielu na svedka), podľa obsahu ktorého ho obžalovaný informuje aj o tom, že spoločnosť B., H. nemá žiadny majetok. Z uvedeného je možné dôvodiť, že obžalovaní skutočne "fungovali" (podnikali) v spoločnosti B., H. aj po prevode obchodného podielu a prevod obchodného podielu bol len formálny (resp. účelový).

Odvolací súd však z hľadiska preukázania úmyselného konania obžalovaných ďalej poukazuje aj na tú časť výpovede svedka N. P. K., že po vymožení pohľadávky mu telefonoval obžalovaný E. B., ktorý chcel znížiť sumu (odplatu) dohodnutú v podpísanej zmluve o postúpení pohľadávky, ktorú mal inak zaplatiť v splátkach do konca roka 2015.

Ďalej pokiaľ ide o obžalovaného E. B., aj odvolací súd má za to, že zo znaleckého posudku a výpovede znalca P. R. Q. N. možné jednoznačne vyvodiť záver, že výberom finančných prostriedkov v celkovej výške 42.900,- Eur došlo k odstráneniu majetku spoločnosti B., H., pričom ak by nedošlo k týmto výberom, tak poškodený by bol v plnej miere uspokojený v konkurznom konaní.

Tento znalec tiež poukázal na to, resp. zistil, že:

- výbery finančných prostriedkov spolu vo výške 42.900,- Eur sa nepremietli ani do súvahy, ani do výkazu ziskov a strát, ani do poznámok účtovnej závierky spoločnosti B., H.,
- podľa výkazu ziskov a strát tieto finančné prostriedky neboli zúčtované na prevádzku (chod) spoločnosti B., H.,
- podľa súvahy neboli za ne kúpené ani pohľadávky.

Naviac z účtovnej závierky za rok 2015 vyplýva, že na chod spoločnosti B., H. boli použité finančné prostriedky "len" vo výške 9.473,- Eur (riadok 208).

Znalec tiež uviedol aj to, že na vypracovanie svojho znaleckého posudku mal dostatok podkladov (účtovníctvo spoločnosti bolo založené len na výpisoch).

Uvedené zistenia znalca potom vyvracajú prezentovanú obranu obžalovaného. Takáto jeho obrana navyše ani nemá logiku, keďže išlo o tzv. prázdnu firmu, bez zamestnancov, u ktorej zrejme jediným realizovaným predmetom činnosti bol nákup a vymáhanie pohľadávok. Ak by bola za vybrané finančné prostriedky kúpená aj nejaká nová pohľadávka, je už úplne nelogické, že aby následne došlo k prevodu obchodného podielu tejto spoločnosti "len" za sumu 5.000,- Eur, ktorú navyše, ako bolo uvedené už vyššie, obžalovaní od svedka E. C. ani nikdy nepožadovali uhradiť.

I keď ďalšia znalkyňa P. G. N. zas uviedla, že ak nie je kompletné účtovníctvo, nevie jednoznačne uviesť, že finančné prostriedky neboli použité na chod spoločnosti, uviedla však aj to, že nevie vylúčiť, že tomuto tak ale bolo.

Odvolací súd k tomu uvádza, že žiaden znalec nie je oprávnený riešiť právne otázky a hodnotiť vykonané dôkazy, ani robiť závery o vierohodnosti dôkazov (teda ani znaleckého posudku iného znalca) a robiť právne závery (napr. či obžalovaný spáchal trestný čin alebo nie). Takéto "oprávnenie" má len súd, ktorý musí, ako už bolo spomenuté vyššie, najmä postupovať podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Teda výpoveď znalca (alebo jeho znalecký posudok) je len jedným z dôkazov, ktoré musí súd hodnotiť jednotlivo, ako aj v ich súhrne.

Odvolací súd prisvedčil aj tej odvolacej námietke prokurátora, že výška spôsobenej škody bola jednoznačne preukázaná, resp. spôsobená škoda je skutočne vo výške 42.900,- Eur, pozostávajúca z preukázaných výberov finančných prostriedkov zo strany obžalovaných, o ktoré bol znížený majetok spoločnosti B., H. ešte predtým, ako došlo k prevodu obchodného podielu tejto spoločnosti na inú osobu.

Napokon sa odvolací súd nestotožnil s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého aktivity poškodeného, resp. svedka B. J., predovšetkým v civilnom konaní, majú znižovať jeho dôveryhodnosť a tým spochybňovať dôvodnosť samotného trestného stíhania. Ako na to správne poukázal už prokurátor, je potrebné si uvedomiť, že poškodenému bola zo strany obžalovaných spôsobená škoda, ktorej náhrady sa mu doposiaľ nepodarilo domôcť žiadnymi legálnymi právnymi prostriedkami. Akékoľvek jeho aktivity v iných netrestných konaniach, ktorých cieľom je domôcť sa náhrady spôsobenej škody, preto nemožno vykladať v jeho neprospech a znižovať tak vierohodnosť jeho tvrdení, ktoré majú dostatočný podklad aj v iných vykonaných dôkazoch.

Rovnako odvolací súd prisvedčil napokon aj tej odvolacej námietke prokurátora, že úvahy o prípadných úrokoch, úrokoch z omeškania, odplate za prevod pohľadávky a pod., na ktoré poukazoval súd prvého stupňa, sú pre posúdenie veci irelevantné. Taktiež ani odvolací súd nepovažuje za správne aplikovanie zásady ultima ratio a označenia predmetného sporu ako obchodnoprávneho, keďže nejde o klasický obchodnoprávny spor, vzhľadom na už vyššie uvedené skutočnosti.

Pre posúdenie prejednávanej veci nie je dôležité, aký nárok na náhradu škody (v akej výške) si v tomto konaní uplatňuje poškodený, ani jeho iné právne úkony v súvislosti s touto vecou (napr. odstúpenie od zmluvy o postúpení pohľadávky, návrh na vyhlásenie konkurzu spoločnosti B., H.) po 18.12.2015, v ktorý deň bola obžalovaná A. B. naposledy jedinou spoločníčkou a konateľkou spoločnosti B., H.. Teda akékoľvek ďalšie úkony obžalovaných či poškodeného po dátume 18.12.2015 sú pre posúdenie veci v podstate irelevantné. V prípade stíhaného trestného činu neexistuje ani žiadna skutočnosť svedčiaca pre možný zánik jeho trestnosti (§ 84 a nasl. Tr. zák.).

Odvolační soud preto konštatuje, že súd prvého stupňa v podstate "preferoval" len dôkazy v prospech obžalovaných, ale bez dostatočného odôvodnenia sa už dôsledne nevenoval viacerým iným dôkazom, ktoré ich naopak usvedčujú zo spáchania stíhaného skutku (s možnou miernou zmenou skutkovej vety a so zmenou jeho právnej kvalifikácie oproti podanej obžalobe - viď k tomu nižšie), hoci tieto usvedčujúce dôkazy sa javia byť dostatočne vierohodné, resp. sa javí, že tvoria logickú a ucelenú reťaz a navzájom sa aj dopĺňajú.

Odvolační súd v tomto smere opätovne poukazuje na zjavnú účelovosť konania obžalovaných s cieľom čiastočne zmariť uspokojenie poškodeného ako veriteľa inej osoby - spoločnosti B., H., ktorí po tom, ako na bankový účet tejto spoločnosti boli pripísané finančné prostriedky z vymoženej pohľadávky postúpenej na ňu poškodeným, tieto formou odplaty za postúpenú pohľadávku (v celosti) nepreviedli v lehote splatnosti na bankový účet poškodeného, ale v podstatnom rozsahu ich vybrali z bankového účtu a spoločnosť B., H. zjavne účelovo previedli na inú osobu (svedka E. C.) bez prevodu akéhokoľvek iného majetku tejto spoločnosti.

Z tohto pohľadu odvolační súd teda prisvedčil aj záveru súdu prvého stupňa, že konanie obžalovaných by mohlo byť právne posúdené nie ako trestný čin uvedený v obžalobe, ale ako prečin poškodzovania veriteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 239 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák., pretože mohli spoločným konaním čiastočne zmariť uspokojenie veriteľa inej osoby (spoločnosti B., H.) tým, že odstránili časť majetku jeho dlžníka (spoločnosti B., H.) a týmto činom spôsobili (poškodenému) značnú škodu.

Keďže v zmysle § 327 ods. 1 Tr. poriadku je súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, viazaný právnym názorom, ktorý vyvolil vo svojom rozhodnutí odvolační súd, na čo odvolační súd vo svojom rozhodnutí súd prvého stupňa explicitne upozornil, pričom odvolační súd vo svojom rozhodnutí vyvolil právny názor, že výška spôsobenej škody bola jednoznačne preukázaná, resp. spôsobená škoda je skutočne vo výške 42.900,- Eur, pozostávajúca z preukázaných výberov finančných prostriedkov zo strany obžalovaných, o ktoré bol znížený majetok spoločnosti B., H. ešte predtým, ako došlo k prevodu obchodného podielu tejto spoločnosti na inú osobu, pričom úvahy o prípadných úrokoch, úrokoch z omeškania, odplate za prevod pohľadávky a pod., na ktoré poukazoval súd prvého stupňa, sú pre posúdenie veci irelevantné a zároveň vyslovil právny názor, že úmyselné konanie nielen obžalovaného ale aj obžalovanej preukazuje aj fakt, že v období od augusta 2015 do novembra 2015, kedy vyberala finančné prostriedky z bankového účtu spoločnosti B., H. a súčasne podpísala zjavne účelovú zmluvu o prevode obchodného podielu, ktorú od svedka následne nikdy nepožadovala uhradiť a obžalovaný E. B. vypovedal, že týchto výberoch z bankového účtu spoločnosti B., H. vedel, dohodli sa s obžalovanou A. B., pričom konanie dlžníka (resp. inej osoby) pred splatnosťou pohľadávky môže zakladať trestnosť vo forme pokusu trestného činu, resp. prípravy trestného činu (k tomu porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júla 2019, sp. zn. 6 Tdo 26/2019), súd ustálil, že skutok, ktorý je obžalovaným kladený za vinu sa stal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom v súlade s právnym názorom krajského súdu do skutkovej vety doplnil dátum splatnosti pohľadávky poškodeného, pričom konštatoval, že obžalovaní sa spoločným konaním dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k zmareniu uspokojenia veriteľa inej osoby tým, že odstránili časť majetku dlžníka a týmto činom spôsobili značnú škodu a toto konanie na rozdiel od obžaloby kvalifikoval ako prečin poškodzovania veriteľa spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 239 odsek 2 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona, spáchaný v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

V prípade prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 odsek 2 písmeno a), odsek 4 Trestného zákona, je zákonom ustanovená trestná sadzba 1 rok až 5 rokov.

V prípade obžalovanej A. B. súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zákona a to, že obžalovaná viedla pred spáchaním skutku riadny život, bez danosti priťažujúcich okolností u oboch obžalovaných, pričom dospel k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovanými tým, že sa im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorila sa podmienky na ich výchovu k tomu, aby viedli riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenie obžalovaných spoločnosťou, je primerané obžalovaným uložiť podľa § 239 ods. 4 Tr. zákona trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní 1 (jeden) rok. Pri ukladaní trestu odňatia slobody súd

prihliadol aj na odstup času od spáchania skutku, počas ktorého sa obžalovaný nedopustili žiadneho ďalšieho trestnoprávneho konania.

Keďže obžalovaná nemá záznam v registri trestov a na obžalovaného sa hľadí akoby nebol odsúdený, súd obžalovaným výkon trestu odňatia slobody podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona podmienene odložil na skúšobnú dobu u obžalovanej A. B. v trvaní 1 (jeden) rok a u obžalovaného E. B. v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, keďže účasť tohto obžalovaného na spáchanom skutku súd považuje za závažnejšiu.

Súd súčasne podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného B. J. - F. - H. so sídlom K. XXX, B., IČO: XXX XXX XX s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže skutok kvalifikoval ako spáchaný v štádiu pokusu.

Okrem toho B. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že si uplatňuje škodu 49.428 € ako odplatu, za zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorá mala byť firme F. zaplatená. Uvedená suma je nielen vyššia ako škoda, ktorá bola vykonaným dokazovaním konaním obžalovaných preukázaná, ale navyše súd poukazuje na skutočnosť, že hoci pôvodným poškodeným bola fy. B. J. – F. – H. IČO: XXX XXX XX, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že je sporné aktuálne vlastníctvo uvedenej pohľadávky. B. J. totiž vo svojej výpovedi uviedol, že „podpisoval návrh na konkurz na spoločnosť B., H., nepamätá si, či podal návrh ako F. ako fyzická osoba alebo ako s.r.o., bola podpísaná zmluva o prevode pohľadávky medzi F. fyzickou osobou a s.r.o. a nevie čo bolo predmetom postúpenia“.

V tejto súvislosti súd ako orbiter diktum poukazuje, že súčasťou vyšetrovacieho spisu je návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti B., H. zo dňa 8.12.2016, v ktorom vystupujú ako navrhovatelia veritelia 1/: B. J. – F. – H. a 2/: F. – H., H. z titulu neuhradenia odplaty za postúpenie pohľadávky.

Javí sa tak, že časť pôvodnej pohľadávky (odplaty za postúpenie pohľadávky) bola postúpená na iný subjekt (s.r.o. B. J.). B. J. tak vo svojom návrhu nešpecifikoval, ktorému právnomu subjektu žiada priznať nárok na náhradu škody a akej výške (B. J. – F. – H., spoločnosť s ručením obmedzeným B. J.), pričom ani nezdokladoval aktuálne vlastníctvo pohľadávky z neuhradenej kúpnej ceny spoločnosťou B., H. za postúpenie pohľadávky.

Ako orbiter diktum súd poukazuje aj na skutočnosť, že z nálezu ústavného súdu, ktorý do spisu založil poškodený, a ktorý bol na hlavnom pojednávaní oboznámený vyplýva, že sumu 42.900 € (škodu, ktorá mala byť konaním obžalovaných spôsobená odstránením z majetku spoločnosti B., H.) si voči obžalovanej A. B. v civilnom konaní uplatňuje konkurzný správca spoločnosti B., H., ktorý konkurz bol celkom zrejme vyhlásený na podklade návrhu poškodeného, resp. návrhu ktorý podal jednak ako fyzická osoba ako aj prostredníctvom svojej s.r.o., pričom keďže pohľadávku si uplatnili tieto právne subjekty v príslušnom konkurze, mala by tak byť uhradená v rámci nimi vyvolaného konkurzného konania, aby nedošlo k duplicitnému ukladaniu a vymáhaniu tej istej škody.

spoločným konaním sa dopustili konania, ktoré bezprostredne smerovalo k zmareniu uspokojenia veriteľa inej osoby tým, že odstránili časť majetku dlžníka a týmto činom spôsobili značnú škodu

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie proti tomuto rozsudku nemôže podať ten, kto sa ho výslovne vzdal.